உ

[illegible] துணை.

பட்டினத்தடிகள்
சரித்திரம்.

மு. கதிரேசன் செட்டியார்.

மகிபாலன்பட்டி.

1911.

Y592NN
M11
171365

உ

கணபதிதுணை.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின்

சீர்திருத்தம்.

இது

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களிலொருவராகிய

மகிபாலன்பட்டி

ஸ்ரீ. மு. கதிரேசச்செட்டியாரால்

எழுதப்பெற்று.

மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்கசபையின் இரண்டாம் ஆண்டு

நிறைவேற்றவிழாவி னிமித்தம் விரோதிகிருது௵

சித்திரை மீ ௩௨ கூடிய மகாசங்கத்திற்

படிக்கப்பெற்று

தேவகோட்டை

சிவநேயப் பெருஞ்செல்வர்

ஸ்ரீமாந். மெ. அரு. நா.

இராமநாதச்செட்டியாரவர்களால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1911

சென்னை பென்ஷன் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ப்ரும்மஸ்ரீ டாக்டர் ஸர். எஸ். சுப்பிரமணியஐயர்

எல். எல். டி., கே. ஸி. ஐ. இ. அவர்களுடைய

* அபிப்பிராயம்.

அன்புள்ள ஐயா!

"மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபை"யார் வேண்டுகோளின்படி தாங்களனுப்பிய "நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்" என்ற புத்தகத்தையும், அதனுடன் அனுப்பிய தங்களது மேற் கடிதத்தையும் பெற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தேன். ஷையார்களது சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி அவ்வகுப்பினர் ஒருவர் எடுத்துரைப்பதையே அவர்கள் நன்குமதிப்பார்க ளென்பது எனது அபிப்பிராயமுமாகும். இப்புத்தகத்தின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமாந். மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள், இப்புத்தகத்தில் கல்வி, சமயம், விவாகமுறை, வியாபாரம், தருமங்கள், ஒற்றுமை என்ற தொகுப்புக்களில் நகரத்தார்களின் சீர்திருத்த விஷயமாக வெளியிட்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்களை நான் மிகவும் ஆமோதிக்கிறேன். நகரத்தார் அவ்வபிப்பிராயங்களைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவாராயின் "பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து" என்ற ஆன்றோர் வசனப்படி இயற்கையில் வாய்ந்த செல்வத்தோடு விவேகிக ளென்றுங் கொண்டாடப்படுவார்க ளென்பதில் ஐயமில்லை.

ஷை புஸ்தகத்தை யெழுதியவர் தம் இனத்தார் சீர்திருத்தத்தை யடையும்படி எடுத்துக்கொள்ளும் பிரயத்தனங்கள் கைகூடி வரும்படி திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

சுப்பிரமணியம்.

பீச் ஹவுஸ்,
மயிலை
25—10—11

* இது மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர் அவர்கள் மூலம் வந்த லிகிதம்.

The Opinion of The Honourable Rao Bahadur V. Rama Bhadra Naidu Garu Zemindar of Vadagarai and Doddappanayakanur.

I have gone through the book on "Nattukottai Chettiars and their Reform" I find it really useful to those whom it is intended for. It is written in good grammatical and idiomatic Tamil. The reforms advocated are sound and are such that a modern educationist would try to inculcate in the Vanigar community without prejudice to their social customs. Modern ideas of education and charity are well brought out in connection with the reforms,

V. Rama Bhadran.

The opinion of the Honourable Mr. S. T. Shanmugam Pillay, Dewan of Ettaiyapuram.

I read through the whole of the treatise "நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்" with great interest. It would seem more an inspired sermon than an eloquent discourse on the principles of human life and conduct. While inexorably exposing the flaws, the treatise, impressively inculcates highly valuable lessons founded on high authority for successfully working out a great reform in the daily habits and conduct of a great class of the community. The author's noblest aim and intention is self-evident, *viz.* to enable *Nagarathars*, as a class, to come to the fore front with the other civilized classes and to reap the fullest benefits of this life including the necessary equipment for the next.

Coming, as it does, from one of their kith and kin, of such high repute for learning, the lessons imparted, cannot but be highly valued and assiduously followed by the whole class or at any rate by all those who care to know how to live and depart this life.

Heartily wishing the work every success,

Ettaiyapuram,
25th September 1911.

S. T. SHUNMUGAM PILLAI,
Dewan of Ettiayapuram.

உ

சிவமயம்.

தேவிகோட்டை

ஸ்ரீமாந். மெ. அரு. நா.

இராமநாதச் செட்டியாரவர்களின்

அபிப்பிராயம்.

"மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபை"யின்கண் (25-4-[illegible])ல் மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்க ளால் சொன்னலம் பொருணலம் முதலியன அமைய எழுதி [illegible] சுப்பெற்ற "நாட்டுக்கோட்டை நகரத்து வணிக மக்களின் சீர்திருத் தம்" என்னும் வியாஸமானது தம் பூர்வநிலையை மறந்திருக்கின்ற [illegible] வணிக மக்களுக்குக் கல்வி, ஜீவதயை, வியாபாரமுறை, [illegible] முதலியவற்றைப் போதிப்பதற்கு இன்றியமையாததா[illegible] றது.

அதிற் கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பது நிரம்பக் கவனிக் கத் தக்கது. அதை முதலிற் கைக்கொள்வதனாலேயே மற்றைச் சீர் திருத்தங்கள் உண்டாகக் கூடுமாகலின், நம் வணிகநேய [illegible] ருவரும் இவ்வியாஸத்தை ஊன்றிப்படித்து, அவ்வாறே அநுஷ்டி த்து, நன்மையடையுமாறு, எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளாகிய ஸ்ரீ சிவபெருமான் அருள்புரிவாராக.

மெ. அரு. நா. இராமநாதச்செட்டி.

தேவிகோட்டை.

உ

ஆ. தெற்கூர் ஸ்ரீமாந். கரு. முத்து.
அழகப்ப செட்டியாரவர்களின்
அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீ சிங்காரவேலர் சகாயம்.

"மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபை"யின் இரண்டாவது வருஷபூர்த்திக் கொண்டாட்டப் பெருஞ்சபையில் 25—4—1911ல் மகிபாலன்பட்டி இருமொழிப் புலமை வாய்ந்த வித்துவான் ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்களால் எழுதி வாசிக்கப்பெற்ற "நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்" என்ற உண்மையான அரிய வியாசத்தை முழுதும் படித்தும் கேட்டும் பெரிது மகிழ்ந்தேன்.

இவ்வியாசத்தில் கூறப்பெற்ற கல்வி, ஒழுக்கம், அறம் முதலிய பல விஷயங்களும் ஆராயுமிடத்து அவைகள் ஒன்றற்கொன்று சோபானக்கிரமமாக எல்லா மக்கட்கும் உறுதிபயக்கும் சன்மார்க்க முறைகள் நிரம்பப் பெற்றிருக்கின்றன.

அதிலும் வணிகமக்களாகிய நம் நகரத்தார்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையுடையதென்பது சொல்லாமலே யமையும்.

இச்சீர்திருத்தத்துட் கூறப்பட்ட ஒழுக்கமுறைகளை நம்மவர் படித்தமட்டில் அமையாது தாங்கள் தாங்கள் அறிந்தவண்ணம் ஒழுகுவார்களாயின் தமக்கும் பிறர்க்கும் பெரும்பயன் விளையுமென்பது திண்ணம்.

விவாகவிதி சிராத்தம் சஷ்டியப்தபூர்த்தி தீக்ஷை முதலியவற்றின் உண்மையை எடுத்து நம்மவர்க்கு வெள்ளிடைமலைபோல விளக்கிக் காட்டியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

நம்மவர்க்கு வடமொழிப்பயிற்சி வேண்டுமென்பதும், வேதோபநிஷத்துக்களிற் கூறப்பட்ட அரிய பெரிய விஷயங்களையும் புரா

னே இதிகாசங்களையும் நாம் உணர்ந்துகோடல் வேண்டுமென்பதும் ஆகமபாடசாலைகளை ஆங்காங்கு நிறுவவேண்டுமென்பதும் யாவரும் ஒப்பத்தக்கனவேயாம்.

விவாக முறைகளை எடுத்துக்கூறி எண்வகை மணத்தில் பிராசா பத்தியம் ஒன்றுமட்டுமே பெண்ணுக்குப் பரிசம் வாங்கலாமென விதிப்பதாயினும் அப்பரிசப்பொருட்கு இரட்டிப்புச்சேர்த்து [illegible] பெண்ணுக்குக் கொடுத்தலே அப்பிரசாபத்திய மணத்தின் விதி[illegible] ன்றும், பரிசம் வாங்காது கன்னிகாதானம் செய்தலே சிறப்புடை[illegible] தென்றும் கூறியிருப்பதை நம்மவர் எல்லோரும் கடைப்பி[illegible] ஒழுகுவதே அறிவுடைமையாகும்.

நம்மவர் வசிக்கும் தலைநகரங்களில் சபைகளும் கல[illegible] ளும் ஸ்தாபிக்கப்பெறவேண்டுமென்பதையும், மற்றுமுள்ள தி[illegible] தங்களையும் ஆங்காங்குள்ள அறிவிற்சிறந்த நம் வணிகமக்கள் [illegible] வின் முயன்று நிறைவேற்றும் வண்ணம் திருவருள் கூட்டி[illegible] கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

"தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்."

என்ற ஆன்றோர் திருவாக்குக் கிலக்கியமாகத் தாம் [illegible] அரிதின் முயன்று கற்றுத் தெரிந்த நுண்ணிய விஷய[illegible] மெல்லோர்க்கும் விளக்கிக்காட்டி மகிழ்வித்து மகிழ முன்[illegible] நண்பர் ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் இன்னும் இத்தகை[illegible] அரியவிஷயங்களை நமக்கு எடுத்துக் கூறிவருமாறு நீடியவாழ்நாளை[illegible] அரோக திடகாத்திரத்தையும் அவர்களுக்குத் தந்தருளும் வண்ண[illegible] எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இங்ஙனம்
கரு. முத்து. அழகப்பசெட்டி,
ஆ. தெற்கூர்.
5—5—11.

உ

சிவமயம்.

மேலைச்சிவப்பட்டி, சன்மார்க்க சபையின் அக்கிராசனாதிபதி

ஸ்ரீயாந். வ. பழ. சா.

பழநியப்ப செட்டியாரவர்களின்

அபிப்பிராயம்.

"இம்மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபை"யின் இரண்டாவது வருட பூர்த்திக்கொண்டாட்டப் பெருஞ்சபையில் (25—4—11)ல் இச்சபையின் உற்பவ காரணரும், நிருவாகரும், வடமொழி தென்மொழி வல்லுநரும், கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாக் கேளாரும் வேட்பப் பிரசங்கிப்பவரும் ஆகிய மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீமத் மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் எழுதிவாசித்த "நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்" என்ற அரிய வியாசத்தை முற்றுஞ் சிரவணஞ் செய்தேன்.

இதனுட் கூறப்பெற்ற கல்வி முதலிய எல்லா விஷயங்களையும் சற்று நிதானமாக உற்றுப் பார்க்குங்கால் இச் சீர்திருத்தங்களைத் தாம் இன்றியமையாச் சிறப்புடையன வென்பதூஉம், காலந் தாழ்க்காது விரைவில் செய்யற்பாலன வென்பதூஉம், இவற்றால் இம்மையிற் புகழும் மறுமையிற் பேரின்பமுஞ் சித்திக்க லொருதலையென்பதூஉம் நம்மவர் பலரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கன.

இவ்வியாசத்தை அரங்கேற்றுங்காற் குழீஇயிருந்த ஆயிரக்கணக்கான எமது வணிகமக்களனைவரும் தத்தம் அகத்து மகிழ்ச்சியை முகத்திற்காட்டி யொருவழிப்பட்டிருந்த தோற்றமானது இன்னும் என் மனத்தைவிட் டகன்றிலது. இவ்வொன்றே எம்மவர் உள்ளத்தை இவ்வியாசம் கவர்ந்து கொண்டமைக்குப் போதிய சான்றாகும்.

புராணவைராக்கியமென்னும் பழமொழிப்படி கேட்டுமகிழ்ந்த மட்டிலமையாது ஒவ்வொரு திருத்தத்தையும் நகரத்தார் ஒவ்வொரு

வரும் பின்பற்றி யொழுகுவார்களாயின் இம்மை மறுமைப்பயன்களைப் பெறுதலுறுதி. நமது தாய்மொழியாகிய தமிழபிவிர்த்தியும் சைவ சமயாபிவிர்த்தியும் நல்லொழுக்கங்களும் சித்திப்பனவாகும்.

இச்சன்மார்க்க சபை தொடங்கிய இரண்டு வருடங்களுக்குள் எத்தனையோ வியாசங்கள் வாசிக்கப்பெற்றன. அவை யனைத்தும் நன்மையையே யளித்துவருகின்றன. ஆயினும் இச்சபையோர்க்கு இவ்வியாசம் கிடைத்ததானது ஒருசிறந்த நல்லறிவுக் குவியல் கிட்டினாற்போன்றுள்ளது.

இவ் வியாசத்தைச் சன்மார்க்கசபைப்பிரசுரமாக வெளியிட வேண்டுமென்று கருதியிருக்குங்கால், செந்தமிழ் நூலுணர்ச்சி பெரிதுடையாரும், சிவநேயப் பெருஞ்செல்வரும், ஈத்துவக்கு மின்பமுடையாரும் ஆகிய தேவிகோட்டை ஸ்ரீமாந். மே. அரு. நா. இராமநாதச் செட்டியாரவர்கள் தாமே இதனை யச்சிடுவித்துப் பலர்க்கும் பயன்படச்செய்ய விரும்பி முன்வந்தார்கள். இவர்கள் பெருந்தன்மை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

தாம் அரிதின் முயன்று பன்னாள் வருந்திக் கற்றறிந்த நுண்ணிய விஷயங்கள் பலவற்றையும் திரட்டி நம்மவர்க்கு ஊட்டிய வித்துவசிகாமணியாகிய ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் சிந்தித மனோரத சித்திபெற்றுப் பன்னெடுங்காலம் சுகஜீவியராய் வாழ்ந்து இன்னும் இத்தகைய அரிய பெரியவிஷயங்களை எம்மவர்க்குப் புகட்டிவரும் வண்ணம் திருவாலவாயுடையார் திருவருள் பெருகுவதாக.

சுபம்! சுபம்!!

மேலைச்சிவப்பட்டி
5—10—11 } வ. பழ. சா. பழநியப்பசெட்டி

அக்கிராசனாதிபதி.
சன்மார்க்கசபை

———

மதுரை "வித்தியாபாநு"ப் பத்திராதிபர்
ஸ்ரீமத் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பூதலத்து மொழிபனைத்து மிடுகுறிகா ரணமிரண்டிற்
புகனூல் வல்லோ
ரோதுமொரு காரணத்தோ டிடுகுறியாம் பெயரைமிக
வுயர்த்திச் சொல்வா
ராதலினு ணகரத்தா ரென்றபொதுப் பெயர்தமக்கே
யமைய வாழு
மேதகுசீர் நனிபடைத்த வணிகர்குலப் பெருமை யெம்மால்
விளம்பற் பாற்றோ. (க)

அக்குலநற் குணக்கடலின் மகிபால புரியோங்க
லமையத் தோன்றித்
திக்குமுழு வதுமருணன் காக்கவெழு மாதோர்வான்
சிவணை மேவி
மிக்கவிசை யொளிபரப்பி மயக்கவிரு ளகற்றியெமர்
விழியாங் கஞ்சந்
தொக்குமலர் தரக்கிளருங் கதிர்போல்வான் கதிரேசத்
தோன்றன் மன்னோ. (உ)

ஆரியமுஞ் செழுந்தமிழு முணர்ந்துநனித் தறிந்தார்தோ
றவைக ளைட்டிச்
சீரியபல் பிரசங்கஞ் செய்துகலா சாலைபல
சிறப்ப வாக்கிக்
[illegible]ரியநன் மதிப்புலவர் மதிப்பநய கவித்திறமுங்
கொண்டி யாண்டும்
பேரிபிலக் கதிரேசப் பெருந்தகையி னுளவிருப்பம்
பிறங்கும் வண்ணம். (ங)

தக்கதமி ழபிமானஞ் சைவமதப் பற்றீகை
தயவு பண்பு
மிக்கபொறை வாய்மையறி வொழுக்கம்விழுப் பொருளாதி
வியன்மாண் பெல்லாம்
புக்குநிறை பழநியப்ப பூமகுண நிதிதலைமை
பொருந்த யாருந்
தொக்குமகிழ் சன்மார்க்க சபைமேலைச் சிவபுரியிற்
றோன்றிற் றம்மா. (௪)

வணிகர்புரி தவமாக வருமினைய சபையிரண்டு
வருட மாக
வணிபெறவே நடப்புழிப்பல் புலவர்பிர சங்கங்க
ளன்பிற் செய்தார்
கணிசமிகு வணிகரெலா மமுதுண்பா ரெனச்செவியிற்
கதுவக் கொண்டு
தணிவில்பெரு மகிழ்பூத்தார் தாரணிக்கோர் திலகமிந்தச்
சபையே யாமால். (௫)

இச்சபையி னீராட்டைக் கொண்டாட்ட விழாச்சிறப்ப
வியற்றுங் காலைப்
பொச்சமில்சீர்த் தமதுகுல வணிகமகார் மிகத்திருந்தப்
புரிவா னென்று
மிச்சையிறு னகரத்தார் சீர்திருத்த வியாசமொன்றை
யெழுதிக் கன்னல்
வைச்சசுவைச் சாறெனவக் கதிரேச நாவலவன்
வாசித் தானல். (௬)

சிரவணஞ்செய் வணிகரெலாஞ் சிரமசைத்து முகமலர்ந்து
செங்கை கொட்டிப்
பரவுமுள மகிழ்காட்டிப் பாராட்டி வியந்தனரப்
படியுற் றுரி
ஆரமிகுந்தோன் கற்றபடி யொழுக்கமுளோன் பரம்பரைச்சி
றுடையோன் கற்றோர்
தாமறிந்த தருதேவைத் தருராம நாததுரந்
தரகு பேரன். (௭)

கற்றறிந்தோர் கடன்றுமின் புறுவதலை குறக்கண்டு
களித்த லென்னச்
சொற்றபடி தானடைந்த பேரின்பை யுலகரெலாத்
தோய்த னடி
நற்றமிழா மிந்தவியா சத்தையெழு தாவெழுத்தி
னட்டித் தந்தான்
சுற்றமெலாம் வாழவந்த விவர்பெருமை நீடூழி
துலங்கி வாழி. (௮)

உ

கணபதி துணை.

நாட்டுக்கோட்டை
நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்.

அவையடக்கம்.

காப்பு.

வெண்பா.

மன்னுந் திருவினராய் வாழ்வணிகர் சீர்திருத்தம்
பன்னுமுறை நெஞ்சிற் பதியவே—முன்னும்
பிரணவத்தி னுண்மை பிறங்குங் கணேசர்
சரணபற்பங் கொள்க தலை.

மாட்சிமை தங்கிய அக்கிராசனாதிபதியவர்களுக்கும்,
இவ்வவைக்கட் குழீஇய அறிவுடையோர்களுக்கும்,
பணிவுடன் செய்துகொள்ளும் அறிவிப்பு.

ஐயன்மீர்!

சன்மார்க்கசபையென்னு மிக்கழகம் தோன்றி யிரண்டு வருடங்களாயின. இவ்வீராண்டிற் பன்முறை கூடிய இக்கழகத்திற் பற்பல விடயங்களைப்பற்றி அறிவிற்சிறந்த பல பண்டிதர்கள் செய்த உபந்நியாசங்களும், சிற்றறிவுடைய யான் புரிந்த உபந்நியாசங்களும் இன்னின்னவையெனச் சென்ற ஆண்டின் அறிக்கையாலும், இவ்வாண்டின் அறிக்கையாலும் நன்கு தெரிந்திருப்பீர்கள். அவ்வுபந்நியாசங்களுள், எம் வணிகமக்களின் சீர்திருத்தவிடயமாகப் பொதுமையினன்றிச் சிறப்பாக ஒன்றேனுமின்று. அங்ஙனமில்லாமைக்குக் காரணம், இவ்வவையினிடத்து அவர்களது அன்புரிமை முதிர்தலை யிதுகாறும் எதிர்நோக்கி யிருந்தமையேயாகும். ஒரு

தொகுதியினரைப்பற்றிய சீர்திருத்தத்தைப் பேசப்புகும்பொழுது, அதனைப் பயனுறச்செய்யும் அக்குழுவினர்க்கு அவ்விடயத்தைக்கேட்டலில் விருப்பம் இருத்தல்வேண்டும். அவ்வவாவும், அன்னார் இக்கழகத்தில் நன்கு மதிப்புவைத்தபின்னரன்றி முன்னர் நிகழ்தற்கு ஏதுவின்று. அந்நன்குமதிப்பும் இவ்வவை சின்னாளினுஞ் செவ்விதினடைபெற்றுத் திகழ்ந்தபின்னரன்றி வாராது. இனி இதுவரை இக்கழகத்தைக் கண்டாரும், இதன்கட் பேசப்படும் விடயங்களைக் கேட்டாரும், இங்ஙனங் கண்டுங்கேட்டு மகிழ்ந்தார்பாற் கேட்டாரும் ஆகிய பல நண்பர்கள், சேணிடத்துள்ள தத்தம் ஊர்களினின்று பன்முறை யிங்குப்போந்து ஒருங்குக்கூடி யளித்த காட்சியால் அன்னாரெல்லார்க்கும் இவ்வவையினிடத்து நன்கு மதிப்பு ஒருதலையாகவுள்ளது என்று அறிந்த இச்சபையார், முன்னர்ப் பேசப்படாத இவ்விடயம் இப்பொழுது பேசிற் பயனுறும் என்னுந் துணிவுடையரா யென்னை யுபந்நியாசிக்கப் பணித்தார்கள்.

தக்க நூலுணர்ச்சியுஞ் சீர்திருத்தங் கூறுதற்குரிய அநுபவ ஆற்றலும் இல்லாத யான் இதனை மேற்கோடல் தகாதெனினும், பெரியார் பணியை மறுத்தல் பிழையுடைத்தாதலின், அக்குற்றத்தினின்று நீங்கற்கே இதனை யேற்றுக்கொண்டேன். இவ்வுபந்நியாசம்தான் பொதுவகையாக எல்லார்க்கும் உரியதாயினும் சிறப்புவகையாக எம் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்து வணிகமக்கட்குரியதாதலின், அன்னார்பாற் சேறலையே உரிமையாக மேற்கொண்டுள்ளது. இங்ஙனம், ஒரு சாராரைப்பற்றிய இஃது இக்கழகத்திற் படித்தற்குரியதாகுமோ எனின்: எம்மனோர் நலத்தை மேம்படுத்தலையே முக்கிய நோக்கமாக்கொண்டு இச்சபை பெழுந்தமையானும், தனிக் கூட்டத்தில் இவ்வளவு பெருக்கமாக் கூடுதல் அருமையாதலானும், இத்தகைய விஷயங்கள் எம்மவர் பலர் நெஞ்சினிலைபெறினன்றிப் பயனுடையதாதல் செல்லாதாதலானும், உரியதாகுமென்னுந் துணிவுடையேன்.

உ

கணபதிதுணை.

நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம்.

அன்புநிறைந்த எம் வணிகமக்களே!

நம்மவர் சீர்திருத்தவிடயமாகக் கருதவேண்டியவை பலவிருப்பினும், இப்பொழுது இன்றியமையாது முதலிற்கொள்ளவேண்டிய சிலவற்றையே கூறுவான் றொடங்குகின்றேன். எஞ்ஞான்றும் ஒரே படித்தாக அழிவின்றி விளங்கு மறைப்பொருளை யுள்ளத் தமைத்துப் பல இருடிகளாற் செய்யப்பட்ட அறநூல்கள் அவ்வக் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு சில மாறுதல்களோடு வெளிவந்திருக்கின்றனவாகலின், என்னாற் கூறப்படுவனவற்றிற் சில விடயங்கள், சில நூன் முறைகளுக்கு மாறுபாடாகத் தோன்றின் அவையிற்றைக் காலங்கருதிப் போந்தனவாகக்கொள்ளும்வண்ணம் வேண்டுகின்றேன்.

(க) கல்வி.

கல்வியே மக்கட்குரிய இன்றியமையாத பொருளாதலின், அதனைப்பற்றி முதலிற் சில கூறுவேன். முன்னரீட்டிய இருவினைக்கீடாக இறைவன் கருணைமேலீட்டாற் றரப்பெற்ற மக்கள் யாக்கையுடையாரெல்லாரும், தமக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ளதும், ஆணவமலமறைப்பால் வெளிப்படாததும், எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் றிருவருளால் ஒவ்வோரமயம் வெளிப்பட்டு விளங்கும் இயல்பினதும், எல்லா வுயிர்கண்மாட்டும் ஒரே படித்தாக அழிவின்றியிருப்பதும் ஆகிய இயற்கையறிவைக் கருவியாக்கொண்டு செயற்கை யறிவாகிய நூலறிவைப் பெறுதல்வேண்டுவ தவசியமே. என்னை? அச்செயற்கையறிவே நம் பிறப்பு முதலியவற்றைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் நம்மை முற்படுத்தி நாம் எய்தவேண்டிய உறுதிப்பயன்களை யெய்தற்குத் துணைநின்று அழிவிலாப் பேரின்ப நுகர்ச்சியிற் றலைப்படுத்துமாகலினென்க. நூலுணர்ச்சியின்றி யியற்கை நுண்ணறிவுடையாரும் பலருளரே அன்னார்க்குக் கல்வி பெற்றிற்

கெனின்: "கல்லா தானொட்பங் கழியநன்றாயினுங், கொள்ளா ரறிவு டையார்" என்பது பொய்யில்புலவர் திருமொழியாகலின், அவ ரெத்துணை மதிநுட்பமுடையராயினும் கற்றிலராயின் அவரறிவை நல்லறிஞர் பொருட்படுத்தாரென்க. கல்வியின் காரியமாகிய பகுப்புணர்வுவழியே ஐம்பொறியுணர்ச்சியானும், உண்டி, உறக்கப், பெண்விழைச்சு முதலியவற்றானும் ஒப்புடையவிலங்கினத்தினின்று மனிதர் மேம்பாடுடையராவர். அஃதில்வழி அவ்விலங்கினத்தோடு ஒருங்கெண்ணப்படுவர். இது கருதியன்றே "மாவுமாக்களுமைய றிவினவே, மக்கடாமே யாறறிவுயிரே" என்று வரையறைப்படுத்துக் கூறினர் தொல்காப்பியனாரும். இச் சூத்திரங்களு ளிரண்டாவது சூத்திரத்தான் மக்கள் எனப்படுவார் மனவுணர்வுடையரென்பதேயன்றி அவ்வுணர்வு விலங்கினிடத்துக் காணப்படின் அதுவும் மக்கட்டன்மையுடையதாய் மக்கட் பிறப்பின்பாற் படுமென்பது போதர "பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே" என்றுங் கூறினர். ஈண்டுப் "பிறப்பென்றதனாற் குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையனவெனப்படு மனவுணர்வுடையன வுளவாயின் அவையும் [illegible] ஆறறிவுயிரா யடங்குமென்பது" என்று கூறிய நச்சினார்க்கினியார் நல்லுரையும், "விலங்கொடு மக்களனையர்" என்னுந் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் "விலங்கின் மக்கட்கேற்றமாகிய வுணர்வு [illegible] காணப்படுவது கற்றார்கண்ணே யாகலின் கல்லாதாரும் [illegible] (கற்றாரும்) ஒத்த பிறப்பினரல்லரென்பதாம்" என்று வரை[illegible] மேலழகர் அருமைக்கருத்தும் கருதற்பாலன. "தக்கவின்ன[illegible] தன வின்னவென் றெக்க வுன்னலராயி னுயர்ந்துள மக்களும் [illegible] கே மனுவின் னெறிபுக்க வேலவ் விலக்கும்புத் தேவிரே" என்[illegible] கம்பநாடர் கருத்தும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்றும். இதனால் அவ்வ[illegible] சிறப்பானன்றி மனவுணர்வுடைமையானே மக்கட் பிறப்புப் பயனுடையதாகுமென்பது வெளியாம். இனி, அவ்வுணர்வுதானுங் கல்வியானன்றி வாராது. என்னை; கல்வியே செய்யத்தக்கது இன்னது தகாதது இன்னது என்று பகுத்துணர்தற்குக் கருவியாகலின். இதனை "இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தாலன்றிக், கருதுநிலப் பல்பொருளுங் காண்டலரி தாமுலகிற் கண்போல் யார்க்கும், பெருகியசெல் வமுமறிவும் பெற்றாலு நூலுணர்ச்சி

பெருமரே யாகிற், றிருவளர்புண் ணியபாவ மிம்மைமறு மையும்வி
டுந் தெரியா வன்றே" என்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க. இக்கல்வி
யின் பெருமையைப்பற்றிக் கூறுங்கால் எல்லாப் பொருள்களையு
நுனித்துணர்ந்து கூறும் இயற்கையுடைய தெய்வப்புலவர் திருவள்
ளுவதேவர். "தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து முந்தி யிருப்
பச் செயல்" எனவும், "மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்" எனவுங் கூறிய அருமைத் திருக்குறள்க
ளிரண்டே போதியன. என்னை? தந்தை மகனுக்குச் செய்யவே
ண்டிய வுதவியும், மகன் றந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய வுதவியும்
கல்வியும் அதன் பயனுமாகக் கருதப்பட்டமையாமென்க.

இனி, தந்தையேயன்றி நற்றாயும் புதல்வனிடத்து எப்பொரு
ள்பற்றிப் பெருமகிழ் வெய்துவாள் எனின்: அன்னாள் அப்புதல்வ
னிறைந்த கல்வியுடையனாதலை நோக்கியேயென்க. இதனை, அந்நற்
றாய் தான் பன்னெடுநாட் புதல்வற்பேறுகருதி நண்ணினார் வினை
யொழித்து அன்னாரைப் புண்ணியவுருவாப் புரிதற்குரிய தெண்
ணீர் யாறு பலதிளைத்தும், ஆறணிசடைப்பெம் அண்ணலை யனவரத
ச்சனையாற்றியும், வறியாக்கிந்து மாதவர்ப்பேணியும் இன்னன
முன்னருந்தவக்கிடந்துமிக அரிதிற்பெற்ற அற்றைஞான்று
னின் மகற்கண்டு தாய்மகிழ்ந்தாங்கு" என்றபடி யெய்திய
மகிழ்ச்சியினும், அப்புதல்வன் இளம்பருவத்திற் கல்வி
யான் மேம்பாடுற்றுழி அதுகண்ட அறிஞர் அச்செய்தி
றக்கேட்டு எய்திய வுவகை மிக விழுமிதாமெனவும், அப்
பேருவகை தோன்றுதற்குக்காரணம் அப்புதல்வன்மாட்டு அமைந்
டக்குங் கல்வியறிவேயாமெனவும் நன்கு தெளிந்த நஞ் செந்நா
போதார் தாம் சிற்றுருப்பாக்களாற்செய்த தமிழ்மறையுள் "ஈன்ற
பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட
தாய்" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இச்செய்யுளாற் றேற்றி விள
க்கினர். இங்ஙனம் தந்தை தாயர் பெருமகிழ்ச்சிக்கு மக்கள் கல்வி
யே யேதுவாமாயின், அம்மக்களைப்பற்றி யுலகத்தார் மகிழ்தற்கும்
அக்கல்வி காரணமாதல் சொல்லாமலே விளங்குமன்றோ? இன்னும்
இக்கற்றலின் பெருமையைப்பற்றிக் கழறப்புகின் விரியுமாதலின்
இதனுடனிறுத்தி மேல் எம்மொழியைக் கற்றல்வேண்டுமென்ப
தைச் சிறிது கூறுவேன்.

(உ) தமிழ்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தந்தோற்றத்திற்கு நிலைக்களனாகிய நாடு எம்மொழியையுடையதோ அம்மொழியையே முன்னர்க்கற்றல் வேண்டும். அம்மொழியே யன்னார்க்குரிய இயற்கைமொழியாகும். வேற்று நிலத்துப் பாஷையைக் கற்கப்புகுவார் தொடக்கத்தில் அவ்வந்நியமொழிப்பொருளை யுளத்துக்கொள்ளுங்கால் அப்பொருட்குரிய வேறு சொல்லை யெம்மொழியாற்கூறித் தெளிகின்றனரோ அம்மொழியே அன்னார்க்குரிய மொழியாகும். ஓரிளங்குழவிக்கு மழலைச் சொற்பயிலும் பருவம் வந்துழி அதன் தாய் தந்தையர் எம்மொழியாற் பயிற்றுகின்றனரோ அம்மொழியே அன்னார்க்குரிய மொழியாகும். அவ்வுரிய மொழிப்பயிற்சி சிறிது செய்தவழியன்றி அந்நியமொழி பயிறல் கூடாதென்க. இது கருதியே நமது அரசினர் தம் பாஷையாகிய ஆங்கிலத்தைப் பயிற்றுங் கல்லூரிகளிலெல்லாம் அவ்வத் தேயத்திற்குரிய மொழி நூல்களையும் பயிற்றி வருவாராயினர். இனி, நம் வணிக மக்கட்குரிய மொழி தமிழேயாகுமாதலின், அதனையே நாம் கற்றற்குரியவராகின்றோம். இறைவன் திருவருளாலிந் நிலத்து வழங்கும் அருமைச் செந்தமிழ் மொழியானது வடமொழியொன்று நீங்கலாக மற்றைப் பாஷைகளெல்லாம் தனக்கு நிகரிலவாகவும், வடமொழியொன்று மாத்திரம் ஒப்புடையதாகவு நிலவத்தன்னிடத்து இலக்கியம், இலக்கணம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், கணித முதலிய பலவகைப்பட்ட நூல்கள் குறைவின்றி நிரம்பப் பெற்றுக் கற்பார்க்கு இனிமை பயந்து நிற்றலாற் றமிழ் எனனும் பெயர்த்தாய், பரமபதியாகிய சிவபெருமான் திருவாக்கினின்றும், அவரடியார்களாகிய ஸ்ரீதிருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய சமயகுரவர் சந்தானகுரவர் முதலியார் திருவாக்கினின்றும், வைணவசமயகுரவராகிய ஸ்ரீ சடகோபர் முதலியோர் திருவாக்கினின்றும் வெளிப்பட்டுப் பற்பல செயற்கரிய அற்புதச் செயல்களைச் செய்தமையான் தெய்வீகமொழியாய், சிவபெருமானால், எம்மை நீ யொப்பா, யென்று போற்றப்பெற்ற அகத்திய முநிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அம்முநிவர் பெருமானால் முதலில் இலக்கணங் காணப்பெற்றதாய், முதலிடைகடை யென்னு

முச்சங்கங் கூட்டி அவற்றிற் பல்லாயிரமாண்டு பாண்டியர்களால் வளர்க்கப்பெற்றதாய் விளங்கியுள்ளது. இஞ்ஞான்றும் மடாதிபதிகளானும், தமிழரசர்களானும், புலவர்களானும் தன் இயனலத்திலொரு சிறிதுங்குறைவின்றிப் போற்றப் பட்டுவருகின்றது. ஓதுதற்குக் காடிந்நியமிலதாய் இலகுவாக்கற்றற்குரியதாய், விரைவில் இறைவனிடத்து அன்பு விளைக்கு நூல்களையும், அறிவைப் பெருக்கு நூல்களையும் உடையதாய்த் திகழ்வது மிச்செந்தமிழ் மொழியே. இம்மொழிக்கணமைந்த நூல்களுள் திருக்குறள் என்னுந் தெய்வத் தமிழ்மறைபோ லெப்பாஷையினிடத்துங் காண்டலரிதாமென நடுநிலையுடைய பல பண்டிதர்கள் கூறுகின்றனர். இத்திருக்குறள் இதுவரை நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட பல பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அம்மொழியாளரால் தம் பாஷை நூல்களெல்லாவற்றினுமேலாயதென்று போற்றப்பட்டு வருதலே இதற்குத்தக்க சான்றாகும். இவ்வளவு அருமை பெருமைவாய்ந்த இச் செந்தமிழ் மொழியை அருமை பாராட்டிப் பயிலவேண்டுவது அது வழங்கும் வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவங்களாகிய இவ்வெல்லைக்குட்பட்ட நம் தமிழ் மக்களெல்லார்க்கும் கடமையாயினும் அவருள் வணிகமக்களாகிய நம்மனோர்க்கு அச்செந்தமிழ்த் தெய்வத்தைச் சங்க நிறுவிவளர்த்த தெய்வப்பாண்டியர் அரசுரிமை பெற்ற நாடே உறைவிடமாக இருத்தலான் நாம் பயிறல் மிகவும் இன்றியமையாததாகின்றது. நம்மனோரின் முறையாகப் படித்த சிலரிடத்தன்றி மற்றையோரிடத்து இத்தன் இயனலங்குன்றி வேறுபட்டிருக்கின்றது. எந்நிலத்து மொழி தமிழ்யாயினும் முறையாகச் சின்னாளேனுங் கற்கப்படாதேல், அதன் எல்லெழில் முறையின்றிக் கற்றார் மாட்டுக்குன்றிப் பிறமொழியாளர்களால் எள்ளப்பட்டு மறைந்து கிடக்குமென்பது எல்லாரு மறிந்ததே. நம் வணிகமக்கள், தஞ்சிறார்களைத் தமிழ் பயிலத்தொடங்கி எண்சுவடி யென்னும் ஒருவகைக் கணிதச் சிறுநூல் பயின்றதும் பிறவிடத்திற் சென்று பொருளீட்டுதற்குப் போதிய அளவு அறிவு வந்ததென்று அம்மட்டில் நிறுத்திப் பொருளீட்டு முயற்சியிற் புகுத்துகின்றனர். அச்சிறுவர்கள் அவ்வமயம் தந்தைமார் அறியாமற் கூறினும் அவர் மொழியை யேற்று நடத்தல் கடனாதலின் அங்ஙனமே செய்கின்றனர். பின் காளைப்பருவம் வந்துழிக்கற்கலாமோ வென்றால் வெயிற்றவாமணிப்பூ வல்லாரெனும்பெரு விடங்கொம

மை, வெயிற்றுமா காமப் பாந்தள் முதலிய இடர்களானும், பின்னர்ப் புதல்வர் முதலிய உறவினரைப் பாதுகாத்தல் முதலிய தொழில்களானும், பின் உடற்றளர்வு, அறிவுத்தளர்வுகளானும் கற்றற்குப் போதிய வலியின்றிப் பிறவியையவமேயாக்குகின்றனர். அந்தோ! நம் மக்கள் பல அறிஞர்களோடு பழகுங்காலத்து தம்மிடத்துச் சொற் சோர்வு எழுத்துப்பிழை முதலியன எங்கு வந்துவிடுமோவென்று நாணுகின்றனரே! அந்நாண் சிறுபொழுதேனும் முறைப்படக் கற்றிருப்பின் உண்டாமா? அறிஞரவைக்களத்துச் சென்றாற் பொருட்பற்றியன்றிக் கல்விபற்றிய மதிப்புக்கிடைத்த லரிதாகின்றதே! கற்றோராம் பெருமதிப்புக் கல்வியானன்றிப் பொருளானுதல் பெருமையன்றே! அறிவுடையார் நண்பு பொருளைப்பற்றி யொரோவழிக்கிடைத்திருப்பின், அன்னார்க்குக் கடிதம் எழுதவேண்டுமானால் முறைப்படக்கற்ற ஒருவரைத் தேடவேண்டுவதவசியமாகின்றதே! அங்ஙனம் தேடுதல் வேண்டாவென்று திட்டுவரேல் அது பிழை பல பொதுளி அந்நாட்டாரிடத்துத் தம் பெருமையைக் குறைக்கின்றதன்றோ? முறைப்படக்கற்காத நம் மக்களுட் பொருணிலைபான் மேனிலைபடைத்தார் கடிதத்தும், இலக்கண விரோதமாகிய எழுத்துக்களும், சொற்களும் பரம்பரையாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டும் வழங்கப்பட்டும் வருதலை யின்றொன்றுங் கண்கூடாகக் காணலாம். அப்பிழைபட்டமொழிகளுட் சில என்னினைவிலுள்ளனவெனினும் அவையிற்றை யீண்டு விரித்தற்கு என் மனம் நாணுகின்றதாகலின், எழுதுகிற்றிலேன். முறையாகக்கற்று அறிவுமுதிர்ந்த பின்னர்ப் பொருளீட்டப்புகின், அப்பொருள் மிகுதியாக வாராதா? நம் தமிழ் நிலத்துள்ள அந்தணரிற் பெரும்பாலாரெல்லாம் நன்கு கற்றவரன்றோ? கல்வியான் மிகுந்த பொருள் வரவுண்டென்பதை அரசு நூல்கற்று நீதிமன்றத்து நின்றுவாதிப்பாரிடத்துக் காட்சியளவையிற்றெளிந்திருப்பீர்களன்றோ? கற்றுத்துறைபோய காதலன் அறிவுமுதிர்ந்தபின்னர்ப் பொருளீட்டி யொருகாதலியை மணந்து இல்லறம் நடத்துதலினும் விழுமிய இன்பம் வேறொன்றுண்டா? நம் வணிக மக்கட்குப் பிறர்நட்பு கோடல் பொருள் பற்றியன்றியறிவுபற்றி யாதலருமை யென்பது அவரவர் அநுபவத்தானுணரலாம். நம்மக்களிடத்து இயற்கையறிவோ மிக நுண்ணியதாக

நிரம்பியிருக்கின்றது. இவ்வருமை மதிநுட்பத்தைப் பெற்றுஞ் செவ்வைபாக்கற்றற்கு முற்படாதிருத்தல், விளைநிலம் கருவி முதலிய பெற்றும் தொழிலில் முயன்று தொடங்காமையை யொத்திருக்கின்றதன்றோ? ஓ என் அருமைச்சகோதரர்களே! நம்மனோரிற் சிலர் இப்பொழுது கல்வியுடையாரும் சிலர் கற்க விரும்புவாருமாக இருக்கின்றமையின் இவ்வமயம் நங்குறையைக் கூறின் விரைவினீங்கப்பெற்று நலனுறலாமென்னுமவாவும், தருக்கசங்கிரகத் தொடக்கத்தில் அந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளை "இளையோரெனவும்" இளையோராவார் கோடலும் உள்ளத்தமைத்தலும் வல்லூநர்,குழவிப் பருவத்தரல்லரென்பதாம்" எனவுங் கூறியாங்கு நீயிர் எல்லீரும் இற்றை ஞான்று இக்குறையைக்கொண்டுகளைதற்கும், கல்வியுணர்ச்சியின் முற்படுதற்கும் உரிய அறிவுமாற்றலுமுள்ளீ ரென்னுந் துணிவுமே யென்னை யித்துணையுங் கூற முற்படுத்தின. போதிய அளவுபொருள் படைத்திருக்கு நம்மனோர் அதற்குத் தக்க கல்வியுமுடையராயிருப்பின், அப்பொருள் புரையறுபொன்னாற் புரிதருமெழின்மலர் விரைநனி செறிந்து விளங்குதல்போல் விளங்கிக்காலத்துக்குத்தக்க அறம்பலபுரிதற்குரியதா மன்றோ? கல்வியறிவில்லாரெத்துணையறங்களைப் புரியினும் அவை தாஞ்செய்தற்குரிய பயனைச் செய்தற்கு வலியிலவாயொழியுமென்பதை "பன்னும் பனுவற் பயன்றேரறிவிலார், மன்னுமறங்கள் வலியிலவே நன்னுதால், காழூன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ, தாழொன் றிலதாயிற் றான்" எனவரும் முன்னோர் மொழியானுமுணர்க. இன்னும் அறிவிலார் அறமுடையராயினும், பொருளுடையராயினும் இவ்விரண்டும் ஒருங்குடையராயினும் அவற்றாற் பயனெய்தாரெனலை "அறிவுடையாரெல்லா முடையார் அறிவிலார், என்னுடையரேனுமிலர்" என்னும் திருக்குறளாற்றெளிக.

(௫) கலாசாலை.

இனி அறிவுக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாகிய அக்கல்வியில்லாக் குறையை யொழித்தற்குரிய நெறிதான் என்னை யெனிற் கூறுவேன். நம்மவர் உறைவிடமாகவுள்ள ஒவ்வொரு நகரங்களினும், கலாசாலை நிலைபெறச்செய்து அதனில் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கிரமமாகக் கற்றுணர்ந்தவராயும், போதனாமுறை தெரிந்தவ

நாயுமுள்ள பண்டிதர்களை உபாத்தியாயராக நியமனஞ்செய்து அவர்களா லக்கல்லூரியிற் சேரும் சிறார்களுக்கு வேதனமின்றிக் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும். கலாசாலை நடைபெறுதற்குரிய மூலதனம் அவ்வவ்வூராராற் றொகுக்கப்பட்டுக் கல்வி செல்வங்களான்மிக்க ஒருவர் அல்லது சிலர் பொறுப்பிலிருத்தல் வேண்டும். பெரிய வூராக இருப்பின் சிறுவர்கள் மிகுதியாகச் சேருவார்களாதலின், தலைமைப் பண்டித ரொருவரைத் தவிரச் சுருக்கமான வேதனத்தில் சில உபாத்தியாயர்களை வேண்டிய அளவு நியமித்தல் வேண்டும். கலாசாலை நடைபெறு நகரத்திலுள்ள சிறுவர்களுக்கேயன்றி அயலூர்களிலிருந்து வருஞ் சிறுவர்கள் உண்டி, உடை முதலிய செலவு செய்தற்குப் போதிய பொருளில்லாதவராக இருப்பின், அன்னார் எச்சாதியாராயினும், அவர்களுக்குரிய அச்செலவையும் கலாசாலைப் பொதுப் பொருளிலிருந்து செய்து படிப்பித்தல் மிகுந்த புண்ணியமாகும். ஆனால் அங்ஙனம் வருபவர்களில் இத்தனை பெயர்க்குமட்டில் போஷணைச் செலவுடன் கற்பித்தல் வேண்டுமென்று மூலதனத்துக்குத் தக்கவாறு வரையறை செய்துகொள்ள மூலதனம் தொகுக்கும்பொழுதே இவ்விடயத்தையுஞ் சிந்தித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். சிலர் எம்மக்கள் கல்விபயிற்றற்குரிய பருவமிலராதலின், யாம் இதுபொழுது எதற்காகக் கலாசாலைக்குப் பொருள் தரல்வேண்டும். பின்னர்ப் பார்த்துக்கொள்ளுவோமென்று கருதுவாருமுளர். சிலர் இறைவன் எமக்கு இதுகாறும் புதல்வரைத் தந்திலராதலின், யாம் இவ்வறச் செயலிற் றலையிடுதலெற்றிற்கு? புதல்வற்பேறு கிடைத்த பின்னர்ச் செய்வோமென்பாரு முளர். சிலர் நம்மக்கள் பல்லாண்டு படிப்பினும் மாத வேதனமாக உதவிவரின், சுருக்கமான பொருள்தானே செல்லும், அங்ஙனமிருக்க ஏன் ஒரே தொகையாக மிகுபொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்? என்று கருதுவாருமுளர். இங்ஙனம் "நலமொன்று அடைதற் குறுமிடையூறு நாதனே பலவுளவன்றே" என்றாங்கு இக்காரியத்திற்குப் பல இடையூறுகளும் நேர்தல் இயற்கையே. ஆனால், இங்ஙனங் கருதுவாரெல்லாம் நாம் இக்கலாசாலைக்குப் பொருளீதல் நம்வாணாளிற் செய்தற்குக் கடமைப்பட்ட அறச்செயல்கள் பலவற்றுட்சிறந்த தொன்றென்பதூஉம், அப்பலவகைத் தருமங்களினும் இவ்வித்தியா

தான தருமம் சிறந்ததென்பதூஉம், இது நமக்கு இம்மையிற் புகழை யும்மறுமையிலுரிய பயனையும்விளைக்குமொரு நற்செயலென்பதூஉம், அதனைப் பிறர் பயனோக்கிச் செய்தலேயன்றித் தமக்குச்செய்து கோடல் சிறந்த தன்றென்பதூஉம், ஆகிய இவ்விடயங்களை நினைவிற் கொள்ளுவரேல் பொருளீதலில் ஒரு சிறிதும்பின்வாங்கார். வடமொழியிலுள்ள அறநூல்களாகிய மநுமிருதியிலும், பராசர மிருதியிலும் உள்ள

"தப: பரம் க்ருதயுகே த்ரேதாயாம் ஜ்ஞாநமுச்யதே
த்வாபரே யஜ்ஞமேவாஹுர் தாநமேகம் கலௌ யுகே"

என்னுஞ் சுலோகத்தான் இந்த யுகத்தில் தபசு, ஞானம் வேள்வி இவற்றினும் தானமே சிறந்ததென்பது போதரும். அத்தானம் பலவற்றுள்ளும் அறிவை வளர்த்தற்கு வித்தையும், அவ்வறிவின் நிலைக்களமாகிய உயிரிருத்தற்குரிய உடலை வளர்த்தற்கு அன்னமு முரியதாதலின், அன்னதானமும், வித்தியாதானமுஞ் சிறந்தனவாகும். அவ்விரண்டனுள்ளும் பெறுவார்க்கு அன்னத்தாலாம் பயன் சிறுபொழுது நின்றொழிதலானும், கல்வியானம் பயன் வாணண்மு ழுதுமிருத்தலோடு "ஒருமைக்கட்டான் கற்றகல்வியொருவற், கெழுமையு மேமாப்புடைத்து" என்று திருக்குறள் கூறியாங்கு எழுமை யுந்தொடர்தலானும் மிக்க பயன் தருவது வித்தியாதானமேயாகும் —

'அந்நதாநம் பரம் தாநம் வித்யாதாநமத: பரம்।
அந்நேந க்ஷணிகா த்ருப்தி: யாவஜ்ஜீவஞ்ச வித்யயா"

என்னும் வடமொழிச் செய்யுளானும் "தான மெவ்வெவற்றினுந் தக்க வித்தியா, தானமே சிறந்தது சாற்றுங்காலையே; என்னுந் தமிழ்ச்செய்யுளானு முணர்க. ஈண்டு ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு உண்டி, உடைகொடுத்துக் கற்பித்தல் இருவகைத் தானப்பயனையுந் தருமென்பது முணர்க. இத்துணை மேம்பாடுள்ள வித்தியாதானஞ் செய்தற்குரிய பொருளோ நம்மவர் செய்துவரும் வேறு தருமங்களுக்குரிய பொருளை நோக்க மிகச் சுருக்கமாகும். சுருங்கிய பொருளைக்கொண்டு பெரும்பயனைத் தரும் புண்ணியச்செயல் இதனையன்றி வேறு யாதுமிருப்பதாகத் தெரிந்திலேன். ஆதலின் அவ்வவ்வூர்

களில் நிலைபெறும் வித்தியாசாலைக்கு அவ்வவ்வூரார் இயன்றவளவு பொருள்கொடுத்தல் அவர் தமக்கு இன்றியமையாத கடமைகளி லொன்றாகும். இந்நற்காரியத்தை முடித்தற்கு ஒவ்வோரூரிலுமுள்ள செல்வ மிக்க சிரியோரே முயற்றல்வேண்டும். அவர் தமக்குள்ள பல வேலைகளி லீதொரு முக்கிய காரியமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். எவ்வளவு பொருள் படைத்து எத்துணை நாள் வாழினும் இத்தகைய நற்செயலால் வரும் இசையிலரேல் அவர் செல்வமும் வாழ்க்கையும் என்ன பயனுடையவாம்? நண்பர்களே! நம் சீவியகாலத்தில் நம்மக்கள் எவ்வளவு பொருளைப் பயனின்றிச் செலவு செய்கின்றனர்? பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை மயக்கத்திற்கு எவ்வள[வு] போகின்றன? பொறாமை, சினம் முதலியவை காரணமாகக் கலாம் விளைந்து அதனால் எவ்வளவு செலவாகின்றன? அந்தோ! இவற்றால் அக்கணத்திற் றோன்றும் ஒரு சிற்றின்ப நோக்கிச் செய்கின்றன ரெனினும், தமக்கும் உணவு முதலியன தக்ககாலத்திற் செய்[வ] கோடலின்றித் தம்மைச்சார்ந்த தாய் தந்தையர் பெண்டிர் [...] வருந்த அதனையும் பொருட்படுத்தாது அறிவுள்ள தம் நண்[...] கண்டால் நாணம் பெரிதுகொண்டு அவரோடு பேசுதலின்றி [...] துசென்று எவ்வளவு பொருளைச் சூதில் போக்குகின்றனர்; இவ[ர்] செய்கை மிகவும் வருந்தற்பாலதாகும். இத்தகைய தீயவழிக[ளில்] நம்பொருள் போதற்கு முன்னரே நாம் பின்னர்த்துய்க்கும் [...] ணம் வைத்தற்குரிய இடத்தில் வைக்க முந்த வேண்டாமா? இ[னி] அக்கலாசாலைகளில் நமக்குரிய மொழியாகிய தமிழைப் படிப்பித்த லோடு நம்மையாளும் அரையர்க்குரிய ஆங்கில மொழியையும் பயிற்றல் வேண்டும். ஆங்கிலம் எக்காலத்தில் எந்நிலத்தை எவ்வரசர் ஆளுகின்றனரோ அக்காலத்தில் அந்நிலத்துள்ளார் அவ்விராசபாஷை யைக்கற்றாலொழிய இலௌகிக உணர்வு, பொருளீட்டற்குரிய வலி, பலரானு மதிக்கப்படுதல் முதலியவை யுடையராதல் அமையாது. ஆங்கிலத்திற் சிறிது கற்றுப்பட்டம் பெற்றாரொருவரும் தமிழிற் பெரும்பட்டமுடையா ரொருவரும், தேய யாத்திரையாகச் செல்லுங்கால் புகைவண்டி முதலியவற்றில் முறையே அவர்களடையும் இன்பதுன்பங்களே ஆங்கில நூலுணர்வின் அவசியத்திற்கும், அஃதின்மைக்கும் போதிய சான்றுகளாம். அன்றிப் பல்லாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நம் இந்திய மக்கள் கண்டு தெளிந்தனவும், நூல்வடிவாகச் செய்யப்பட்டனவும் இப்பொழுது நம்மனோரா லறிதற்கரியனவுமாகிய பௌதிக தத்துவ இயல்களையும், எந்திரத்தொழில்களையும் மேனாட்டார் கருவிகொண்டு சோதித்து அறிந்து பலர்க்கும் உபயோகமாம்படி விளக்கமாக அவ்வாங்கில மொழியிலேயே எழுதிவருகின்றனர். அங்கநூல்கள் பல பன்னாட் பயின்று அறிதற்குரிய ஆரிய வேதங்களின் சிரிய பொருள்களை யெல்லாம் அப்பாஷையிற் சிறிது கற்றாரும் எளிதிலுணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் மிக இலகுவான சொன்னடையில் விளக்கி யெழுதியிருக்கின்றனர். நம்மனோரெல்லார்க்கும் இக்காலத்துக்குரிய அரசநீதி கூறும் நூலுணர்ச்சி சிறிதேனுமிருத்தல் வேண்டும். அந்நூல்களும் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் அறியவேண்டின் அப்பாஷையின் பயிற்சி சிறிதேனும் பெறவேண்டுவதவசியமாகின்றது. ஆகலின் நம்மால் நிறுவப்படுங் கலாசாலைகளில் ஒரு சிறுநேரம் சிறார்களுக்கு ஆங்கிலமுங் கற்பித்து வருதன் மிக நலமாகும்.

வடமொழி.

இனி, வடமொழியானது, வேதாகமபுராணேதிகாச தருமசாத்திரங்களையும், கணிதம், தருக்கம், வைத்தியமுதலிய நூல்களையும் தன்னுட்கொண்டிருத்தலாலும், நமக்குரியகிரியைகளில் உபயோகப்படுமந்திரங்களெல்லாந்தன்மயமாக இருத்தலானும், பூகோளககோளநூல்களெல்லாந்தன்பால் விரிந்துகிடத்தலானும் அதனையும் நங்கலாசாலையிற்கற்பித்தலவசியமென்பது சொல்லாமலேயமையும். ஆனால் இக்காலத்திற் கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களன்றி இப்பக்கத்திலுள்ள மற்றையோரெல்லாம் வடமொழிப்பயிறல் தங்கள் மரபினர்க்கேயன்றி யேனையோர்க்கு உரித்தன்று என்று கூறியும், பிறர் வடசொல் ஒன்றைத்தம் முன்னர்க்கூறுவராயின் அது தம்செவிக்கு விடம்போல்வதென்று கருதியுந்திரிகின்றனர். அவரெல்லாம் பிறர் வடமொழியுணர்தற்கு அதிகாரிகளல்லர் என்பதை யெந்தநூலிற் கண்டிருக்கின்றனரோ அறியேன். ஆராயப்புகுவாராயின் இங்ஙனங்கூறார். வேதத்தை அந்தணர், அரசர், வணிகர் ஆகியமூவரும் ஓதலாம்;

சூத்திரர் ஓதற்கு அதிகாரிகளல்லர் என்றும், புராணங்களையும் ஆகமங்களையும் படிக்கலாமென்றும் தருமசாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. சூத்திரர் வேதத்தையோதுதற்கதிகாரியல்லர் என்பதற்கு வேதத்திற்குறிப்பானன்றி விளக்கமான பிரமாணம் இருப்பதாக ஒருவருங் கூறவில்லை. பிற்காலத்துச்சிலபயனோக்கி அறநூலார்வரையறைப்படுத்தினர்போலும். அவ்வறநூல் விதிப்படி வைசிய மக்களாகிய நாம் நமது பூர்வாசாரங்களினின்றும்பிறழ்தலின்றி துவிஜத்துவமுடையோரா யிருப்போமாயின் வேதத்தைத்தடையின்றிப் படித்தற்கதிகாரிகளாவோம். பலவருஷங்களுக்கு முன்னர் நம்வைசியாசாரம் பிறழ்ந்துவிட்டமையால் இப்போது சற்சூத்திர நிலையிலிருந்து அந்நிலைக்குரிய ஆசாரங்களையநுட்டித்தற்கதிகார முடையோமா யிருக்கின்றோம். அங்ஙனமாகவும் படித்த அந்தணருட் சிலர் புராணங்களுள்ளும் வேதோபநிடத மந்திரங்களைக்கூறும் பாகங்களாகிய சிவகீதை, பகவத்கீதை, வாயுசங்கிதை, முதலியவற்றையும் சூத்திரர் படித்தல் கூடாதென்கின்றனர். ஈதென்னை விபரீதம்? வேதத்திற்கூறும் விடயங்களை நேரே யறிந்துகோடற்கு அதிகாரிகளாகாத சூத்திரர் புராணமுகமாக அறிந்துகொள்ளலாமென்றும், அதற்காகவே புராணங்களில் வேதார்த்தங்கள் விளக்கிக்கூறப்படுகின்றனவென்றுங்கூறுகின்ற தரும சாத்திரங்களைத் தங்களுக்குரியனவாக வைத்துக்கொண்டும் அவற்றை நோக்காது கையில் விளக்கேந்திக் கிணற்றில் விழுவார்செயலையொத்து மனம் போனபடி கூறுகின்றனர். இவர் கூற்றுநம்மாலொரு பொருளாக மதித்துக் கண்டித்தற்குரியதின்றெனினும் நம் வணிகமக்கள் சிலர் இவர் வஞ்சமொழியை நம்பி அக்கொள்கையையவலம்பனஞ்செய்கின்றனராதலின் அம்மயக்கநிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் சிலகூறினேன்.

“ [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ”

என்பது முதலிய பிரபலபிரமாணங்களாலு மேற்காட்டிய உண்மையையறிந்தடங்குவாராக. இனிச்சிலர் வடமொழியை நாம் பயிலவே

ண்டுதற்குக்காரணம் நமக்குரிய செந்தமிழ் வடமொழியினின்றும்
பிறந்தமையாமெனன்பர். அவர் கூறுங் காரணம் நடுநிலையுடைய
பாஷாஞானவிற்பன்னர்களா னிரசிக்கப்பட்டதொன்றாகும். வட
மொழியிலுள்ள துவிவசனம் தமிழிலில்லை. தமிழிலுள்ள திணைபா
லுணர்த்தும் வினை விகுதிமுதலியன வடமொழியிலில்லை. உதாரணம்
பவதியென்னும் வினைமுற்று இருக்கின்றான், இருக்கின்றாள், இருக்
கின்றது என்று எல்லாத்திணைபாலையுங்கொண்டு முடியும். வட
மொழியிற்பிரதமா விபக்திகூறுவர். தமிழில், எழுவாயுருபு திரிபில்
பெயரே யென்பர். வடமொழியில்சப்தங்களுக்கு இலிங்கம் வகுத்தி
ருக்கின்றனர். தமிழில் பொருட்டன்மை நோக்கி அப்பொருளையு
டைய சொற்குப்பால் வகுபார். உதாரணம் தாரம் என்னும் பெ
ண்பாற் பொருளுணர்த்துஞ்சொல் வடமொழியில் ஆண்பாற்பன்மை
யென்று கூறப்படும். தமிழில் அங்ஙனமின்று. இன்னும் வடமொ
ழியையும் செந்தமிழையும் நன்கு ஆராயின் அவை வேறு வேறு
தனிமொழிகள் என்பதற்குப்பல வேறுபாடு காணலாம். இவ்விஷய
ம் நந்தமிழ்ப்பண்டிதரே யன்றி ஆங்கிலேய பண்டிதர் பலரானும்
நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இனி, நம்முன்னோர் வடமொழி
பயிறற்கு முக்கியகாரணம் வேறியாதெனின் கூறுவேன். வடமொழி
செந்தமிழ்போலப் பரமசிவனாற்றரப்பட்டதாதலானும், அலங்காரம்
தருக்க முதலிய நூல்களைத் தன்பாலின்றும் பிறமொழியாளர்கோட
ற்குரியதாக இருத்தலானும் தொன்றுதொட்டு நம் தமிழ்க்கும் அத
ற்கும் ஒற்றுமையுண்மையானும்நம்மதகிரந்தங்களெல்லாம்பெரும்பா
லும் அம்மொழியிலேயே அமைந்திருத்தலானும்நாம் கற்றலவசியமா
கும்,வடமொழி உலக வழக்கின்றி நூல்வழக்கின் மாத்திரம் பயின்
று வந்தமையானும், தமிழ் நூல் வழக்கு உலகவழக்காகிய இரண்டி
னும் பயின்று வந்தமையானும், தமிழிற்பெரும்புலவராயுள்ளாரெல்
லாரும் வடமொழியையுங்கற்று அதனிலுள்ள விடயங்களைத்தமிழி
ற்கூறுங்கால் அச்சொற்களையும் உடன்கூறி வந்தமையானும் தமிழ்
மொழியிற் பலவடசொற்கள் பழங்காலத்தே வழங்கப்பட்டு வந்தன
வாகும். இவற்றையுணர்ந்து வைத்தும் நம் தமிழ்ப்புலவருட்சிலர்
தமிழினும் வடமொழி தாழ்ந்ததென்றும், தமிழர்க்கு வடமொழிப்
பயிற்சிபவசியமின்றென்றும் வடமொழியைப் பலவாறு இழித்துக்

கூறுகின்றனர். இவர் கொள்கை பரவி வருதலாற்றான் நம் சமய உண்மைகளை விளக்கும் ஆகமங்கள் வடமொழியிற் பல்கோடியாக விரிந்து கிடப்பவும் அவற்றையாராய்வாரும் பரிபாலிப்பாரும் அரிய ராகின்றனா, இக்கொள்கையை நம் தமிழ் மக்கள் றவே யொழித்து விடல்வேண்டும். இனி வடமொழியையும் முறையாகக்கற்கத்தொடங்கல்வேண்டும். அங்ஙனங்கற்று நம்மனோர்க்குப்போதிக்க ஒருப்படும் அந்தணோத்தமர்களுக்கு வேண்டியஉதவி நாம்புரிதல்வேண்டும். ஆனல் நம் வணிகமக்கள் பலர் பல இடங்களில் வடமொழிக்கலாசாலை நிறுவி நன்கு நடத்தி வருகின்றனர். கலாசாலை தொடங்கும் பொழுதே அந்தணர்களைத் தவிர வேறு ஒருவரும் படித்தல் கூடா தென்னும் விதியையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றனர். அதற்குக்காரணம் ஒன்றுண்டு. என்னவெனின்: "கதாநுகதிகோ லோக:" என்னும் பொது நியாயத்தை நம்மவர் தமக்குச்சிறப்பாக அங்கீகரித்தமையே யாகும். அக்கலாசாலைகளில் அந்தணச்சிறுர்களே யன்றி மற்றவருணத்தார் படித்தல் கூடாதென்று எந்த நூல் கூறுகின்றது? திருவனந்தபுரத்து மகாராஜா அவர்கள் அச்சம்ஸ்தானத்தில் நிறுவியகலாசாலையிலும், பண்டிதை. ஸ்ரீ அனிபிசன்ட் அம்மையார் காசியில் நிறுவிய பெரிய கலாசாலையிலும் நான்கு வருணத்தாரும் ஆரம்பகல்வி முதல் வியாகரணம் தருக்கமுதலிய எல்லாக்கிரந்தங்களையுங் கற்கும்படி விதிக்கின்றனரே. அவ்விதியை நாம் ஏன் கடைப்பிடித்தல் கூடாது; இப்பொழுது நங்குலத்துச்சிறுர்களும் வேளாளர் குலத்துச்சிறுவர்களும் படிக்க விரும்பினற் கலாசாலையிற் போதகராயிருப்போருடன்படுவரா? ஆதிசைவப்பிராமணச்சிறுவர்களைச் சேர்த்துக்கற்பித்தற்கும் உடன்படுதலருமையாயின் நம்மனோரை யெங்ஙன மதிப்பார்? இவற்றிற்கெல்லாங்காரணம் நம்மவர்பாலுள்ளதேயன்றி யவர்களிடத்திலின்று. இனி, நம் நாட்டில் செந்தமிழ்க்கலாசாலைகள் பலஆங்காங்கு நிறுவி அவற்றிலிருந்து வடமொழியை நம் தமிழ்மக்கட்குப் போதிப்பிக்கத் தொடங்குமேல் நம் நல்லுணர்வையும் பாஷாபிமானத்தையும் அறிஞர் மிகப்பீடுடையனவாக என்னுவர் இன்றேல் ஒருவர் சென்றவழியாகச் செல்லும் நம் இயற்கை பிறர்மதித்தற்குரியதாகாது. நிறுத்துணர்ந்து எக்காரித்தையுஞ் செய்தலே தக்கதாகும்.

(௫) சபைகள்.

இனி, தமிழ்க்கலாசாலைகளை யூர்தோறுந் தவறாமல் நிறுவுத
லோடு பத்து ஊர்களுக்கு ஒன்றாக எல்லாச் சௌகரியங்களும் நிரம்
பிய ஒவ்வொரு பெரிய நகரங்களிலும் பல பண்டிதர்கள் தத்தங்கரு
த்துக்களை யுபந்யாசித்தற்குரிய சபைகள் தாபித்தல்வேண்டும்.
இக்காலத்தில் மதவகையான திருத்தங்களும், அரசியற்றிருத்தங்
களும், சாதிமுறைத் திருத்தங்களும் பிறவுஞ் சபைவாயிலாகவே
செய்யப்படுகின்றன. இவ்விந்தியதேயத்தில் பலவகைப்பட்ட சமயங்
களும் ஒருவாறாகச் சில சில இடங்களிற் பரவிவர தியாசபிகல் சங்
கத்தின் நோக்கங்கள் மிக்க விரைவிற்பரந்து நம் இந்தியமக்களிற்
பல மேதாவிகளையும் தன் வயப்படுத்தற்கேது, இத்தகைய சபைக
ளேயன்றி வேறன்று. ஒருவகை நூலிற் பலர்க்கும் பலவகையபிப்பி
ராயபேதங்கள் தோன்றுதலியற்கையே. அக்கருத்து வேறுபாடுக
ளைத்திருத்திக் கோடற்கு வாயில் இச்சபைகளேயாகும். நம் சிறு
வர்கள் கல்விபயிலுங்காலத்தே பலர் முன்னிலையில் அஞ்சாது பேச
ப்பழகுதற்குரியதானமு மிச்சபைகளேயாகும். "இணரூழ்த்து
நாறாமலரனையர் கற்ற, துணரவிரித்துரையாதார்" என்னுங்குறளை
யையொழித்து "சொலவல்லன் சோர்விலனஞ்சானவனை, யிகல்
வெல்லல் யார்க்குமரிது" என்று கூறும்படி சிறுவர்களைப் பெருமைப்
படுத்தற்கு மிதுவே சிறந்த கருவியாகும். உதாரணமாக இச்
சன்மார்க்க சபையை நினைப்போம். இது நிலைபெறுத்தப்பட்டு
ஈராண்டுகளாயின. இவ்வீராண்டுள், பிறந்தநாட்டொடங்கி
யிப்பக்கங்களைக் கண்டறியாத எத்தனை பெரியோரைக் காண
நேர்ந்தது? அவர் வாயிலாக எவ்வளவு நுண்ணிய பல விடயங்
களைக் கேட்கநேர்ந்தது? நன்னீர் தோய்ந்து இன்சுவை யடிசி
லுண்டு மேன்மாடியிற் சாளரவாயிலாகப் போதருமிளங்காற்று
வீச வெயின்முகமறியாது பாயிலும் மெல்லியவுடலையுடைய அறி
விற் சிறந்த நீவிர் பல்லீரும் முள்ளுங்கல்லும் பரவிய நீணெறி கட
ந்து சேணிடத்துள்ளதாகிய இச்சிற்றூரையெய்தி யொருங்குகூடி
யளிக்கு மிக்கண்கவர் காட்சி கிடைக்கப்பெற்றமைக்குக் காரணமிக்கழ
கமேயன்றோ? இக்கழகம் சன்மார்க்கமாதலின், இதனை நோக்கி யாம்வரு
தற்குரிய நெறி கனமார்க்கமாயினும் அதனைப்பொருட் படுத்திலே
மென்று பல பண்டிதர் என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள். ஆதிபௌத்

தர் அரசமரத்தடியில் நின்று பலரையும் ஒன்றுகூட்டித் தம் மதபோதனைகளைச் செய்தமையானன்றோ இக்காலத்திற் பலவகைப்பட்ட மதங்களை யவலம்பிக்கும் உலகத்து ஜனத்தொகையுள் பௌத்தக் கொள்கையினர் மூன்றிலொரு பகுதியின் மேலும் மிக்கு விளங்குகின்றனர். நம் வணிகமக்களுறைவிடங்களாகவுள்ள நகரங்களிற் குறைந்த பக்கம் பத்துச்சபைகளிதுபோல் நிலைபெறுமாயின், நம்மவர் சில ஆண்டுகளுக்குள் பிறர் கூறுங்குறைகளை யொழித்து நாகரீகநிலையில் எல்லாரினு மேம்பாடெய்துவரென்பதிலொரு சிறிதும் ஐயமின்று. அங்ஙனமாமாறு நம் உள்ளத்துளொளியாய் விளங்குஞ்சிவபெருமான் றிருவருள் புரிவரென்னுந் துணிவு பெரிதுடையேன்.

(௯) சமயம்.

இனி, சமயவிஷயத்தில் நம்மவர் நிலையைச் சிறிது ஆராய்வேன். நம் வணிகமக்களுக்குரிய சமயம் வேதாகமங்களில் விதந்தெடுத்து விழுமிதாக்கூறப்பட்ட சைவசமயமேயாகும். சைவசமயம் என்பது சிவனிடத்து இடையறாது அன்புபூண்டு ஒழுகுவோரது கொள்கையென்று பொருள்படும்.

(ஶிவோஹஸ்த:—ஶைவ:—தஸ்யஸமய:—ஶைவஸமய:)

ஈண்டுச் சமயமென்றது இது பொருளென்று தெளி[illegible] அவசரம் அல்லது பருவம் என்று பொருளாகும். சிவபிரான் பரமபொருளாதலை வேதம் பொதுவகையாகவும் சிவாகமம் சிறப்புவகையாகவும் தெளிவிப்பனவாம். வேதத்துட்சிவபிரான் பிரமம், பசுபதி முதலிய சப்தங்களாற் பலவிடத்தும் படிக்கப்படுவன். பிரமசப்தத்தை யொவ்வொரு சமயத்தாரும் தத்தங்கடவுட்கேற்றிக் கூறுகின்றாரா லோ எனின், அற்றன்று. கேநோபநிடதத்தில், இந்திரன், அக்கினி, வாயு முதலியோர் அசுரர்களைப்போரில் வெற்றிகொண்ட சயசீலர் யாம் யாம் என்று செருக்குற்றிருப்ப அதனையறிந்த பரமசிவன், அவர்கள் முன்னிலையில் ஓரியக்க வேடந்தாங்கிச்சென்று ஒரு சிறு துரும்பை நட்டு இதனிடத்து உங்கள் வலியைக்காட்டுங்களென்று கூறினனெனவும், அக்கினியும் வாயுவும் தம் ஆற்றல் சிறிதுஞ்செல்லாதிருத்தலை நோக்கி நாணிநிற்பப் பின் இந்திரன் வந்தவுடன் இயக்கவுருவினனாகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினனெனவும், அவ்

வமயத்தில் விசும்பில் இமவான் மகளாகிய உமையம்மையார் தோன்றினரெனவும், அவ்வம்மையாரை நோக்கி அம்மே! இவ்வியக்கன் யாவன் என்று இந்திரன் கேட்ப இவன் பிரமம் என்று அம்மையார் கூறியருளினரெனவும் கேட்கப் படுதலானென்க. அவ்வுபநிடதத்தில் இயக்கவுருவமாக வந்தது பிரமம் என்று காணப்படினும் "தாயுடன் சென்று பின்னுறைதையைக்கூடி" என்ற முறைப்படி உமாதேவியாராகிய சிவசத்தியாற் காட்டப்பட்டமையால் அந்தப் பிரமம் பரமசிவனே யென்பதுணர்க. இக்கதையை விரித்து விளக்கும் வாயுசங்கிதையும்,

"ஸுவர்ணா ஸ்வோர்ஜிகா ஜேதா ஹைமவதீ தத்ர ச ।
ததா ஹைமவதீ தேஷாம் ஸத்ருஷ்டா ஸர்வதேவயுக் ।
ஸ்வசக்த்யைவ ஹி நாமஹ் ஸ்வயம்புக்ஷ்ஜவாஸவஸ ॥"

என்று கூறுதலையுணர்க. யஜுர்வேதத்துள்ள சமக மந்திரங்கள் அரி, அயன், இந்திரன் முதலியோரை அன்னாதிகளுடன் சேர்த்து சயப்படும் பொருளாகக் கூறுகின்றமையானும், சிவபிரான் சயுந்தாதாவாகலின் அப்பெருமானையங்ஙனங் கூறாமையானும், "பிறராற் சாதிக்கமுடியாத முப்புரத்தை வெற்றிகொண்டு உலகங்களைக்காத்தமையான் பசுபதி நீயே, யாமெல்லாம்பசுக்கள் என்று அங்கீகரித்தனர் தேவர்கள்" என்பதுமுதலிய சுருதிகளுண்மையானும் பசுபதி சப்தமும் அதற்குரிய இலக்கணங்களும் சிவபிரானுக்கேயுரியனவென்பதும் தெளிக. சிவபிரான் ஏனையதேவர்கள் ஆற்றலெல்லாந் தன்னுள் வியாப்பியமாயடங்க தான் வியாபகசக்தியுடையனாதலை, சுருதி பிறதேவர்கள் பெயரெலாஞ் சிவனுக்குரியதாகக் கோடலானும் சிவனுக்குரிய சிறப்புப்பெயரைப் பிறதேவர்க்குக் கூறாமையானு முணரலாம். பிறதேவர்கள் நாமம்சிவனுக்குண்மையை.

"ஶிவோமஹேஶ்வரஶ்சைவ ருத்ரோவிஷ்ணு: பிதாமஹ: ।
ஸம்ஸாரவைத்ய: ஸர்வஜ்ஞ: பரமாத்மேதி முக்யத: ॥
நாமாஷ்டகமிதம் நித்யம் ஶிவஸ்ய ப்ரதிபாதகம் ॥"

என்னும் வாயுசங்கிதையானும், சிவன் சிறப்புப்பெயர் பிறர்க்கின்மையை "சிவனெனுநாமந் தனக்கேயுடைய செம்மேனியெம்மான"

எனவருந்தமிழ் மறையானுமுணர்க. இங்ஙனம் அளப்பரும் பெருமைவாய்ந்த நம் சிவபெருமானைப் பரம்பொருளென வேதாகம விசாரத்தால் உண்மையாகத் தெளிந்து பக்திசெய்தல் ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அவன் ஒரு கோடி பிறப்பிற்செய்த நல்வினையுடையானெனப் பெரியோர் நிச்சயிப்பர். இதனை

"கோடிஜந்மார்ஜிதை: புண்யை: சிவே பக்தி: ப்ரஜாயதே"

என்னும் சிவகீதையானுணர்க. அப்பல பிறப்பினும் புறச்சமயங்கள் பலவற்றை மேற்கொண்டும், பின்னர் அகச்சமயம் எய்தியும், மிருதி கூறும் வழிச்சென்றும், புராண சிரவணஞ் செய்தும், வேதமோதியும், வேதாந்தந் தெளிந்தும் மேற்சென்றுற் சைவநெறியடையலாம். இதனை "புறச்சமயநெறிநின்று மகச்சமயம்புக்கும் புகன் மிருதிவழியுழன்றும் புகலுமாச்சிரம, வறத்துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பல தெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றுற்சைவத், திறத்தடைவரிற் சரியை கிரியாயோகஞ்செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தா னுணர்க. இனி, இச்சைவ சமயமானது, ஏனையசமயங்களை யெல்லாமொதுக்காமல் அவை தன்னையடைதற்குச் சோபானமாகஇருக்குமுண்மையைக் காட்டி மாறுபாடின்றித் திகழ்தலாலிதனையே மெய்ச்சமயமென்று அறிஞர் கூறுவர். மற்றைச் சமயங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று வெறுத்தொதுக்கு மியல்பினவாம். இத்தகைய உண்மை நெறியையொருவன் எய்தினல் அவற்குச் சுலப கைங்கர்யங்களாலே எவரும் அடைதற்கரிய வீட்டின்பத்தைச் சிவபெருமான் தந்தருளுவன் இதனை

"[illegible]
[illegible]"

என்று அப்பையதீக்ஷிதர் பெருமான் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ஆத்மார்ப்பணதுதியானுமுணர்க. இத்தகைய எளியசெயலால்இறைவனை மகிழ்விக்கும் இந்நெறியை யியற்கையிற்பெற்றுருட் சிலர் வேறு

மார்க்கங்களைப்பற்றி நிற்றல் என் பயன் கருதியோ? அங்ஙனம் பற்றி நிற்பார் செயலே.

"தம் த்யக்த்வா தாத்ருசம் தேவம் யஸ்ஸேவேதாந்யதேவதாம் ।
ஸ ஹி பாகீரதீம் த்யக்த்வா காங்க்ஷதே ம்ருகத்ருஷ்ணிகாம்"

என்று சிவகீதையும்

"பரமதக் கடலுட் டுளைகுநர் தாமும் பைப்பய வுயர்ந்துமே லில்லா
வரமலி சைவ மருவுவ ரிதன்கண் மரபினு லறமுத லாற்றி
விர்வுவ ரிறைவன் பாததா மரையை மேவருஞ் சைவமே சார்ந்து
முரமறுபுற நூலொழுகுநர மிழ்தமொரீஇ விடம்பருகுநர்புரைவார்."

என்று தணிகைப்புராண நூலாசிரியருங் கூறுமாற்றானுணர்க.

என் அருமை நண்பர்காள்!

இத்துணை யருமைச் சைவநெறியை நாம் விரும்பிப் பெறுமா ன்றி நங் குலத்திற்கே யியற்கையிலமைபத் திருவருள் புரிந்த சிவபிரான் பெருங்கருணையைப் பன்முறை வழுத்துவோமாக.

(ஏ) நகரத்தாரும் சைவசமயமும்.

இனி, நம்முன்னோரெல்லாம் இச்சைவ நெறியையே யவலம்பித்து ஒழுகினவரென்பதை, நம் மரபினர் சரித்திரத்தானும், சிரமாபனோதனபுர மான்மியமென்னும் இளைசைப்புராண முதலியவற்றானும் தெளியலாம். நம்மவர் ஆதியில் நாகநாட்டிலே சாந்தியாபுரியென்னு நகரத்திலிருக்கும்பொழுது கோபதீசுவரசுவாமி தரிசனமும், சதாசிவ குருபீடத்தில் தீக்ஷாகிரியையும், பெற்றிருந்தமையானும், பின்னர்க் கலியுகம் உ0சல் தொண்டைமண்டலத்திற் காஞ்சிபுரத்திலிருக்கும்பொழுது சத்திபுரீசுவரர் தரிசனமும், அருணகிரி சிவசங்கராசாரியரிடத்தில் தீக்ஷாகிரியையும் மரகத விநாயகர் பூஜையும் பெற்றிருந்தமையானும், பின்னர்க் கலியுகம் 2312ல் சோழதேசத்தில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருக்கும்பொழுது உருத்திரபதீசுவர தரிசனமும், சிதம்பரத்திலுள்ள பதஞ்சலி க்ஷேத்திரத்தில் ஈசான சிவாசாரியரிடத்தில் தீக்ஷாகிரியையும் பெற்றிருந்தமையானும், கலியுகம் 3808 முதல் இளையாற்றங்குடி முதலிய ஒன்பது

கேயில் சுவாமி தரிசனமும் பாண்டிநாட்டில் ஈசான சிவாசாரியரா கிய பாண்டிநாட்டு ஆசாரியரிடத்து தீக்ஷையும், பின் ஒரு காரணத் தால் கலாமடத்து ஆசாரியர் உத்தரவுப்படி இல்லஞ்சேரிப்பட்டண மாகிய பாதரக்குடிச் சிவாசாரியரிடத்துத் தீக்ஷையும், பெற்றுவரு கின்றமையானும், தொன்றுதொட்டுச் சிவாலயப்பிரதிட்டை விபூதி ருத்திராக்ஷதாரண முதலியன வுள்ளமையானும், நம் பழமையோ ரும் நாமும் சைவநெறியையன்றி வேறு நெறிகளைச் சிறிதுங் கைப் பற்றினேமல்லே மென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கும். இளசைப் புராணத்தில் நம்மவர் சிதம்பரத்தில் அகோர சிவாசாரிய ரிடம்தீக்ஷைபெற்றுப் பின் அவராணைப்படி பாண்டிநாட்டில் ஈசான சிவாசாரியரிடம் பெற்றுவருகின்றனரென வுள்ளது. நம் முன் னோர் வகுத்த சாதிமுறை நியாயங்கள் பலவற்றுள் "சிவமதத்திலே யே இருத்தல்வேண்டும் அந்நிய மதங்களிற் சேரக்கூடாது" என் பதுமொன்று. இதனாற் சைவத்தி னம்மவர்களுக்குள்ள அபிமானம் இவ்வளவென்பதை யூகிக்கலாம். எல்லாப் பொருள்களையும் [illegible] றத்துறந்தவரும், படித்தாரைப் பரவசமாக்கிச் சிவானந்த வெள்ள த்து ளமிழ்த்தும் அருட்கவி கூறும் ஆன்ற நாவுடையாரும், வரம் பிலா நிதிக்குவையைத் துரும்பென மதித்து ஒழித்தவரும், மகா ஞானியுமாகியபட்டினத்தடிகளும் நம்மரபி லவதரித்துள்ளாரெனின், நங்குலமாட்சி யெவ்வளவு ஏற்றமுடையதாகும்? அப்பெருமான் நம் மரபினரென்பதனை, இன்றும் அவ்வடிகள் மரபினராகிய நம் வணிகமக்கட்குப் பட்டினசாமியார்என்னும் பட்டப்பெயர் வழங்கப் பட்டும் விவாக காலத்தில் எழுதப்படும் 'இசைகுடிமானம்' என்னும் சாசனத்தில் வரையப்பட்டும் வருதலால் ஐயமின்றித் தெளியலாம். இன்னும் நங்குலத்துப் பண்டையோர் மாட்சி களை "சிவபெருமானை மேலாத்தெளிந்த நல்லுள்ளமுள்ளோர்" "கொடைபொறை யடக்கம்வாய்மை குறைவிலா விரக்கமாதி, வடு வறு குணங்கள்யாவும் வாழ்வதற் குறையுளானோர்" என்பனவாதி இளசைப்புராணச் செய்யுட்களானும், கல்வெட்டிலும் தாமிர சாச னத்திலுமிருந்து சிலவருடங்களுக்குமுன் புத்தகவுருவமாக வெளிப் படுத்தப்பட்ட நம் வைசியமக்கள் சரித்திரத்தானும், விளக்கமாகக் காணலாம். இங்ஙனம் தக்கசீரும் மிக்க செல்வமுஞ் சிவவழிபாடும்

பெற்று நல்வாழ்வெய்திய வைசியப் பெருமக்கள் மரபிற் பிறந்த நம்மனோர் நிலைமை இக்காலத்தின் மதவிஷயத்திலும் வேறுசிலவிஷயத்திலும் செவ்விதாகக் காணப்படவில்லை. சைவசமயத்தினின்றும் அந்நியமதப் பிரவேசஞ்செய்தல் நம் மக்களிடத்துச் சிறிது மின்றெனினும், நமக்குரிய சைவசமயாநுட்டானங்களிற் சிலவற்றைக் கைவிட்டிருக்கின்றோ மென்பது எல்லாராலும் ஒத்துக்கொள்ளற்பாலதே. சைவசமயிகளுக்குரிய முக்கிய கடமைகள் விபூதி யுருத்திராக்கதாரணம், பஞ்சாக்கர ஜபம், சிவாலய வழிபாடுசெய்தன் முதலியவைகளேயாம். இவற்றுள் விபூதி யுருத்திராக்கதாரண மகிமைகள் பிருகஜ்ஜாபாலம் உருத்திராக்க ஜாபால முதலிய உபநிடதங்களிலும் சிவாகமபுராணங்களிலும் விசேடமாக்கூறப்பட்டுள்ளன. பாசஞான, பசுஞானநீக்கிப் பதிஞானமாகிய சிவஞானத்தை யளிப்பனவும், மகாபாதகோபபாதகங்களைப் போக்கிச் சுத்திதருவனவும் இவைகளேயா மென்பதனை

,'ஷஸ்மநாஸ-நெஉ நம் தாவக த்ரிபுண்ட்ரஸ்ய வ யாரணம் ।
ருத்ராக்ஷயாரணம் ஷாக்ஷாக ஶிவஸ்ஜவெஷயா ॥
வாதஸ்ஷ்டம் யோஷ்யாதம் இஇ ஜஜ நஸ்ய ஷிஸயெ

என்று சிவவசனமாக்கூறப்பட்ட புராண சுலோகத்தானும்,

த்ரிபுண்ட்ரம் ஷஸ்மநா கரோதியொவிலாநு ஷஜ்வாவாஸீ க்ருஹ
ஷெஷா வாநப்ரஷ்தாய திபிர்வா ஷ ஷஉஷஉஷாவாதகஷாபவா
தகெஷ்யஃப்ரெஷாஷவதி

என்னும் வாக்கியங்களானு முணர்க. விபூதி ருத்திராக்ஷங்களைத் தாரணஞ்செய்த பெரியோர்களை யெவன் பரிகாசஞ்செய்கின்றானோ அவன் பிறப்புக் கலப்புள்ளதென்று அறியவேண்டு மென்பதை

ருத்ராக்ஷயாரிணம் ஜ்ருஷ்ட்வா பரிஹாஸம் கரோதி யஃ
உத்பத்தௌ தஸ்யஸாங்கர்யம் கநுமேயம் விபஶ்சிதா"

எனவரும் வாசிஷ்டலைங்கத்தானுணர்க. இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த இச்சிவசின்னங்களைத் தொன்றுதொட்டு நாமும், நம் பெண்மக்களும், நம் சிறுர்களும் இடைவிடாது அணிந்துகொள்ளுவதில் தவறு

ற்றிலேயேயென்பது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இவ்விடயத்தில் நம் மனத்தை நழுவவிடாதுபற்றி நிற்பச்செய்த பரமபதியைப் பன்முறை வழுத்துவோமாக.

(அ) பஞ்சாக்கரப்பெருமை.

இனி, இவற்றிற்கெல்லாம் உயிராகவுள்ள பஞ்சாக்கர உபதேசத்தை நம்மவரிற் சிலர் சிலநாளாகப் பெறக்கூடாமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே. வேதத்தில் மந்திர அரசாக விளங்குவதும், பிரணவப்பொருளாகவுள்ளதும், பதி பசுபாசங்களி னியல்களைக்காட்டுவதும், தன்னை நினைப்பார்க்கு வீட்டின்பத்தைத் தருவதும் இப்பஞ்சாக்கரமேயாகும். இதனை

'வித்யாஸு ஶ்ருதிருத்க்ருஷ்டா ருத்ரைகாதஶினீ ஶ்ருதௌ।
தத்ர பஞ்சாக்ஷரீ தஸ்யாம் ஶிவ இத்யக்ஷரத்வயம்"

என்னும் அபியுக்தர் கூற்றானும்

"ஓது மந்திரங்கட்கெல்லா முயர்ந்திடு முயர்ந்துநின்ற
தீதினன் மறையின்சார மாகுமாற் சிவன்ற னன்பா
ரேதமின் முத்திவீட்டை யெய்திடக் கொடுக்குமென்று
மாதியா யுறையுமீச னுருவமா யமருமன்றே"

என்னும் வாயுசங்கிதையானுந் தெளிக.

இன்னும் இம்மந்திரம் வேதங்களின் மத்தியி லவைகளுக்கு உயிர்நிலையாக விளங்குதலைக் காட்டுவேன். வேதங்கள், இருக்கு, எஜுஸ், சாமம் என மூவகைப்படும். அவற்றி னடுவிலுள்ளது எசுர் வேதம்; அஃது ஏழுகாண்டங்களையுடைத்து. அவற்றுள் நடுக்காண்டமாகிய நாலாவதுகாண்டம் ஏழு சங்கிதைகளையுடைத்து; அவ்வேழனுள் முன்பின் ஆறு சங்கிதைகளை யொழித்து மத்திய சங்கிதையின் மத்தியிலுள்ளது இப்பஞ்சாக்கர மந்திரம். வேதபுருடனுக்கு ஸ்ரீ ருத்திரம் கண்ணும் பஞ்சாக்கரம் அக்கண்மணியும் 'சிவ' என்பது கட்பார்வையுமாமென்ப. இது, நகாராதியாகவும் சிகாராதியாகவும் ஓதப்படும். சிகாராதியாக ஓதலே சிறந்ததாகும். இதனை ஓதுந்தோறு மனதை யுருக்குந் திருவாசக ஆசிரியராகிய ஸ்ரீமந். மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்குச் சிவபெருமான்குருமூர்த்தி

யாக எழுந்தருளி யுபதேசஞ் செய்யும்பொழுது நிகழ்ந்த செய்தி கூறும் திருவாதவூரர் புராணம்.

"எவர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமாமந்தேசமுத்தை நயமுணர்த்தவேண்டி
யவத்தொழி லகற்றியாளுஞ்சிவத்தை முன்னாக மாறித்
தவப்பெரு வடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ் பாடுமன்பர்
செவிப்புலன் வழியேசித்தை புகத்திரு வாய்மலர்ந்தார்"

என்று கூறுதலாலும் அங்ஙனம் உபதேசிக்கப்பெற்ற நம் மணிவாசகனார் "நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம வெனப் பெற்றேன்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியமையானுந் தேறுக. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்திற் சிகாரம் சிவமும், வகாரம் அருளும், யகாரம் ஆன்மாவும், நகாரம் திரோதையும், மகார மலமுமாக அறிதல்வேண்டும். இவற்றுள், முன் இரண்டெழுத்துக்கள் பதியும், பின்னிரண்டெழுத்துக்கள் பாசமும் நடுநின்ற எழுத்தொன்று பசுவுமாகும். பதிக்கும் பாசத்துக்கு மிடைப்பட்டதாய்ப் பதியோடு சேர்ந்து பதியாகியும் பாசத்தோடு சேர்ந்து பாசமாகியும் அப்பாசமும் பதியுமாகா மற்சார்ந்ததன் வண்ணமாந் தன்மையுடையது பசுவென்னு முண்மையு மிதனானறியப்பெறும். பதியோடு கூடிய சம்பந்தத்தை ஞானநடனமெனவும், பாசத்தோடு கூடிய சம்பந்தத்தை ஊனநடனமெனவுங் கூறுவர் பெரியோர். ஊனநடனமொழிந்து ஞானநடனந்தானே கோடற்பாலதென வேதாகமங்கள் முழங்கலான் நகார மகாரங்களாகிய மலங்களைப் பின்றள்ளி யகாரமாகிய ஆன்மா வகாரமாகிய அருள்கூட்டச் சிகாரமாகிய சிவத்தில் ஐக்கியமாகும். இன்னுமிதனை

"நமஃ ஶிவம் தத்வஞ்ச ஜீவவாஸி ஶிவோஹம் தத்வமஸி தத்வாஸி।
அயேதி தாத்பர்யம் வ்யவஸிதம் நமஶ்ஶிவாயேதி ஜபாத் உக்தம்"

என்னும் உபதேசத்தான் வேறு முறையாகவும் பிரித்துணரலாம்.

"ஓங்கார விவ்ருதிரூப ஶிவாய இதி பஞ்சாக்ஷராத்மகம்"

என்னும் உபதேசத்தால் ஓங்காரத்தினுடைய அர்த்தரூபமாக வுள்ளது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமென்பது வெளியாகும். இதம்பரத்திலே ஞானமயமாகிய கனகசபையிலே சிவகாமியம்மையார் காண ஆன்மாக்க

ளுய்தற்பொருட்டு ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாயகர் வடிவம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர ரூபமென்பதை உண்மைவிளக்க முதலிய சித்தாந்த சாத்திரங்களானுணர்க. இனி, அருமருந்தன்ன இப் பெருமந்திரத்தை யெல்லா இலக்கணங்களு நிரம்பிய ஞானசிரியரை யடுத்து அவரால் சிவாகமத்திற் கூறிய சைவதீக்ஷை செய்யப்பெற்று உபதேசமுகமாக் கொள்ளல்வேண்டும்.

(கூ) தீக்ஷாமகிமை.

தீக்ஷையாவது, ஆன்மாக்களிடத்துள்ள சிவசக்தியை வெளிப்படவொட்டாது தடையாகமறைத்துநிற்கு மலசக்தியைக்கெடுத்துச் சிவத்துவத்தைக் கொடுப்பதாகிய சிவசக்திக் கிரியையாகும். இவ்வுண்மையை,

"யயா நம்ருஹா விஸ்ருஜ்யாஸ்தே மலீ திரோதாயிகா
உபஸ்ருஷ்யதே ஶக்திஸ்ஸா தீக்ஷா ஸாம்ஸவீக்ரியா" தீக்ஷைவமோக்ஷ
வெத்வாஸாநு ஶிவதத்வம் ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிணாஃ।

எனவரும் பௌஷ்கராகமத்தானுமுணர்க. இன்னும் இச்சிவதீக்ஷையினாலேயே மோக்ஷ முதலிய எல்லா நலன்களும் சித்திக்கும் என்னு முண்மையை "சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாச மூன்றையுந் தவிர்ப்பதும் மேலானது மாகிய தீக்ஷையைத்தவிர வேறொரு ஆசிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்மையன்று. ஆதலால் தீக்ஷையிற்றான் மோக்ஷம். ஆசிரமங்களினலுமற்றைக் கருமங்களினலும் மோக்ஷமில்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பு மனிதர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர். தோணியின்றிக் கடலைக்கடக்க விரும்பினவர் போல்வர்" எனவரும் வாயு சங்கிதை முதலிய பிரமாணங்களானும் விரித்துக் கூறும் சிவாகமப் பிரமாணத்தானும் ஐயமின்றித் தெளிக. இனி, அத் தீக்ஷையானது ஔத்திரி தீக்ஷையெனவும், அதற்கு அங்கமாகிய நயன தீக்ஷை, பரிச தீக்ஷை, வாசக தீக்ஷை, மானச தீக்ஷை, சாத்திர தீக்ஷை, யோக தீக்ஷையெனவும் பலதிறப்படும். இவற்றுள் ஔத்திரி தீக்ஷையானது ஞானவதி, கிரியாவதியென இரண்டு வகைப்படும் அவ்விரண்டும் தனித்தனி சமயம், விசேடம், நிருவாணம் என

மூன்றுவகைப்படும். இவற்றுள் ஔத்திரி தீக்ஷை பெறுதற்குப்பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களாகிய நால்வருணத்தாரும் யோக்கியராவர். இன்னும் இதன்விரிவும் முறையும் சிவாகமபத்ததிகளிற் செவ்வையாக் காணலாம்.

என் இனிய நண்பர்களே! சிவவழிபாட்டிற்குரிய யோக்கியதையைப் பிறப்பிக்கும் இத்தீக்ஷாகிரியையை நம் வணிகமக்கள் சென்ற பதினைந்து வருடங்களாக பாதரக்குடி ஆசாரிய பரம்பரையிலுள்ள கருந்கரின் வியவகாரத்தால் இழந்து அருமையாகப்பெற்ற பிறப்பின் பயனைப் பெறாதிருக்கின்றனர். பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னரே தீக்ஷைபெறத்தக்க பருவமுள்ளவர்களெல்லாரும் தீக்ஷையுடையரா யிருக்கின்றனரோ வெனின்; அதுவுமில்லை. அதற்குக் காரணம், விவாகமுடிந்தபின்னர் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளல் என்னும் வழக்கமும், பன்னூற்றுவர் ஒன்றாகூடியே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் வழக்கமுமேயாகும். இவ்வழக்கங்கள் சில சௌகரியங்களைக் கருதி யாசரிக்கப்பட்டவைகளேயன்றி நூல்களால் ஏற்படவில்லையென்பது யாவரு முணர்வர். தீக்ஷை விவாககாலத்திற்கு முன்னரே ஏழாம் ஆண்டிலாவது ஒன்பதாம் ஆண்டிலாவது பெறவேண்டுமென்று ஆகமம் கூறுதலை நோக்காது புத்திர பௌத்திரர்களையெல்லாங் கண்டுகளித்தபின்னர் அவரெல்லாம் பக்கத்திற் சூழ்ந்துமகிழத் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளும்படி யெவ்வாகமம் விதிக்கின்றதோ? அறிந்திலேன். அஃதொன்றோ, ஒருமுறையில் குண்டமண்டலமிட்டு ஆகுதிமுதலியனசெய்து ஒருங்கே சிலர்க்கு தீக்ஷை செய்யவேண்டுமாயின் தனித்தனியும் சிலசம்ஸ்காரங்கள் செய்தல்வேண்டுமென ஆகமங்கள் கூறியிருப்ப. அதனை நோக்காது பன்னூற்றுவ ரொருங்குகூடி ஒருவரை யொருவர் சரீரபலத்தாலும் பொருள்வலியாலும் பிற்படுத்தி மிக்க சிரமத்தோடு முந்துதல் எப்பயன் கருதியோ? இனியேனும், இத்தகைய இல்லாத விதிகளை வழக்கமென்று கொள்ளாமல் முற்குறிப்பிட்டபருவம் வந்தவுடனே ஆசாரியனிருக்குமிடத்திலாவது அன்றி ஆலயங்களிலாவது விதிப்படி தீக்ஷைபெறும் முறையை நம் பழக்கத்திற் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அநுட்டானம் ஜபமுதலியன சிறுபொழுதுமுதல் ஆசரித்துவந்தால் மனம் அவற்றிற் பதிந்துநிற்பப் பயனுறுமேயேயன்றி

"[illegible]
[illegible] ॥"

என்று சிவகீதையிற் கூறியபடி கூற்றுவனூர் இருப்புப் பாசத்தானும், சுற்றத்தார் உறவுக் கயிற்றானும் இழுத்தற்குரியபருவம் நெருங்கி வரும்பொழுது நாம் செய்யக்கடவது யாதுளது?

(கய) ஆசாரிய இலக்கணம்.

இனி, இத்தீக்ஷாகாரியஞ் செய்தற்குத் தக்கஆசாரியராவார் யாவரெனின்; சமயவிசேட நிருவாண தீக்ஷையுடையராய், ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவராய் இலக்கிய இலக்கண தருக்க நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவராய், வேதாகமங்களை யோதித் தெளிந்தவராய், சித்தாந்த சாத்திர ஆராய்ச்சியுடையரா யுள்ளவரே யாவர். நான்கு வருணத்தாரும் ஆசாரியராதற்குத் தக்கவரேயாவர் இதற்குப் பிரமாணம்

"ஶிவஶாஸ்த்ரவஶோயுக்தா: ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தவேதின:।
ப்ராஹ்மணாதிவர்ணேஷு [illegible]॥"

எனவரும் சைவபுராணத்தானும் ஆகமங்களானுமுணர்க. இந்நான்கு வருணத்தாருள்ளும் பிராமணர் தம் வருணத்தாருக்கு மற்ற மூன்று வருணத்தாருக்கும், க்ஷத்திரியர் தம்மவர்க்கும் மற்ற இரண்டுவருணத்தாருக்கும், வைசியர் தம்மவர்க்கும் சூத்திரருக்கும், சூத்திரர் தஞ்சாதியினர்க்கும் ஆசாரியராகலாம். இவருள் முதன் மூவர் வேதாகமங்களை யோதுதற்கும் பின்னவர் ஆகமங்களை யோதுதற்கும் அதிகாரிகளாவர். ஆகமங்களை யோதுதற்கு நால் வருணத்தாரும் சிவ தீக்ஷைபெற்று லொழிய அதிகாரிகளாகார். பிரமசரியாசிரமம், கிருகத்தாசிரமமாகிய இந்நிலைகளையுடையாரே ஆசாரியராதற்கு யோக்கியராவர். வானப்பிரத்தம் சந்நியாசம் ஆகிய இந்நிலைகளையுடையார் ஆசாரியாராதற்கு அருகரல்லர். இதற்குப்பிரமாணம் "பிரமசாரிகிருகி யென்னவேபேசு, மிருவருமேதேசிகரென்

றெண்'' சங்யாசி பாரியுடனேவனத்திற்றங்குமவ, னென்னுமிவர் தேசிகரன்றே, எனவரும் சைவசமய நெறிவெண்பாக்களா னுணர்க. சைவாகமத்தில் ஞானகாண்டம் கிரியாகாண்டமாகிய இவைகளில் ஓரிலக்கங்கிரந்தமேனும் ஓதினவரே ஆசாரியராவரெனவும், ஐம்பதினாயிரம் அல்லது இருபத்தையாயிரங் கிரந்தமேனும் ஓதினவராக இருத்தல் வேண்டுமெனவு நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வளவும் வடமொழியில் தெரிந்தவராக இருப்பினும், இது தமிழ் நிலமாதலின் தம்மையடைந்தமாணாக்கர்கள் நல்வழிப்படப் போதித்தற்கு அம்மாணாக்கரெல்லாம் வடமொழிப்பயிற்சி பெற்றிருத்தல் கூடாமையால் தமிழிலுள்ள இலக்கிய இலக்கண சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்களையும் ஓதித் தெளிந்தவராகவும் இருத்தல்வேண்டும். ஜீவகாருண்ணியம், கடவுட்பக்தி, நடுநிலை, சொல்வன்மை, பிறர்மனைநயவாமை, வரைவின் மகளிர்ச்சேராமை முதலிய உயர்குணங்கள் வாய்ந்தவராகவு மிருத்தல்வேண்டும். தம்மைச்சார்ந்த சுற்றத்தாரைப் பேணுதலினும் வேறு பல உலக விஷயங்களினும், பொருட்சேர்த்தலினுமே முக்கிய நோக்கமுடையாரை ஆசாரியராக் கொள்ளல் கூடாது. அவர் ஆசாரியராயின் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களைப் பொருட்பற்றிக் கருதுவாரேயன்றி அன்னார் நன்மையெய்தலைக் கருதமாட்டார். கருத்துவகையங்ஙனமாயின் அவரிடத்துப் பெறுந்தீக்கை யுபதேசங்கள் உரிய பயன்களைச்செய்யா. இனி எல்லா இலக்கணங்களு நிரம்பிய ஆசாரியரிடத்து மாணாக்கர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டியவை பலவுள.

"ஶரீரமர்த்தம் ப்ராணஞ்ச ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத்"

என்னும் பிரமாணப்படி மாணாக்கன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் ஆசாரியர்பொருட்டுத் தத்தஞ் செய்தற் குரியவனாகின்றானெனின் வேறு விரிப்பதெற்றிற்கு? இனி, நம் வணிக மக்கட்கு இற்றைஞான்று ஆசாரியத் தானங்களாகவுள்ளவை கலாமடத்துள்ள பரம்பரையும், பாதரக்குடிப் பரம்பரையுமேயாம். இவை ஈசான சிவாசாரிய பரம்பரையென்று நமது சரித்திரமும் இளைசைப்புராணமுங் கூறுகின்றன. சிலவருடங்களாக பாதரக்குடியாரும் நாமும் ஆசாரிய மாணவக முறைக்கு விரோதமான செய்கைகளிற்றலைப்பட்டும்

பொருளையுங் காலத்தையும் வீணாக்கினோம். அவ்வாசாரியர் நம்மிடத்துச் செய்யவேண்டியவைகளிற் றவறுறினும், நாம் அவரிடத்து நடந்துகொள்ளவேண்டியவைகளிற் பிழைபடினும் ஆசாரிய சிஷ்ய முறையை நோக்கிப்பொறுத்துக்கொண்டு நடக்கவேண்டியவைகளைச் சீர்பெறச் செய்தலைவிட்டு இங்ஙனம் கலாம் விளைத்தல் நம்மவர்க்கும் அவ்வாசாரியர்க்கும் தக்கதொரு காரியமன்றாகும். கூடிய விரைவில் எவ்வித நெறியானும் அவ்வாதீன பரம்பரையைச் செவ்விதாக்கிச் சிவாகமோக்த சைவாநுட்டானத்தைப் பெறவேண்டுவது நமது கடமையாகும். தற்போது கலாமடத்திலும் சமீபகாலத்திற் சிவபதமெய்திய ஆசாரியர்க்குப்பின்னர் இன்னாரையத்தானத்தில் உரியவராச் செய்தல் என்னும் நிச்சயம் உண்டாகாமல் அவ்வாதீன சீடர்களாகிய நம்மவரும் தீக்ஷையின்றி யிருக்கின்றனர். கூடியவிரைவில் அவ்வாசாரியமூர்த்திகளின் சுற்றத்தாருள் சிறுவராக இருப்பினும் உரிய குணங்களும் பிற இலக்கணங்களும், அமைந்திருப்பின் அத்தானத்திலமரச்செய்து பின்னர்க் கல்வி விஷயத்தில் நாம் அஜாக்கிருதையாக இராமல் ஒவ்வொருநாளும் நங்கவனத்தைச் செலுத்தி முன் குறிப்பிட்ட இலக்கணங்களெல்லாம் அவரிடத்து நிரம்பும்படி செய்தல்வேண்டும். இவ்விஷயத்தி லிப்பொழுதே நம் கவனஞ்செல்லுதலின்றெனில் பின்னர் மாறுபாடு பல விளையுமென்பதை நீங்களே யறிந்துகொள்வீர்கள். ஆசாரியர் தக்க கல்வியும் ஒழுக்கமும் நிரம்பினவராக இருத்தல் நமது கல்வியொழுக்கங்களின் விருத்திக்கேதுவாகும். இவ்விஷயத்தில் தக்கபடி காலத்திற் கேற்றவாறு திருத்திக்கோடற்குரிய அறிவும் ஆற்றலு நிரம்பிய உங்களுக்கு யான் கூறவேண்டுவது யாதுளது? முடிவாக் கூறுமிடத்து நாம் மத விஷயமாகத் திருந்தவேண்டிவைகளிவிது முக்கியமான தொன்றாகும். எவ்வாற்றானும் இவ்விரண்டு ஆதீனங்களையும் கூடியசீக்கிரம் சீர்ப்படுத்திக்கோடல் நங்கடைமையே.

(கக) ஜீவகாருண்ணியம்.

இனி எல்லா மதத்தினரு மேற்கொள்ளத் தக்கதும், நம் சமயத்திற்குச் சிறப்பாக வுள்ளதுமாகிய ஒழுக்கம் ஒன்றுள்ளது. அதுதான் ஜீவகாருண்ணிய மாகும். இவ்வொழுக்கம் எல்லாவற்றி

னுந் தலைசிறந்த தென்பது பல நூல்களின் கருத்து. இதனை மேற்கொள்ளுவோர் இன்றியமையாது மேற்கொள்ளவேண்டியது புலவுணவை நீக்குதலேயாம். ஒருவன் இவ்வுணவைக் கொள்ளினுஞ் சீவர்களிடத்துக் கருணையுடையனாதல் கூடும் எனக்கருதுவாருமுளர். அவர், "பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி, யாங்கில்லை யூன்றின்பவர்க்கு" என்னுந் திருக்குறளையும், அதன் விசேடவுரையில் "ஊன்றின்றாராயினும் உயிர்கட்கொரு தீங்குநினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து அஃதுண்டென்பது......கூறப்பட்டது" என்று கூறிய பரிமேலழகர் கருத்தையுஞ் சிந்திப்பாராக. வேதங்களில் வேள்வி நிமித்தம் கோறலும் ஊனுகர்தலும் துறக்கவின்பங்களை விளைக்குமென்றும் பாவச்செயலாகா வென்றும் விதித்திருப்பவும், ஒவ்வோரொழுக்கத்தையுஞ் செவ்வி துணருந் திருவள்ளுவதேவர் "அவிசொரிந்தாயிரம் வேட்டலினொன்றன், உயிர்செகுத்துண்ணாமை நன்று" என அவ் வேள்விகளான் வரும்பயனினும் இக்கொல்லாவிரதத்தான்வரும் பயனே பெரிதாமென்று கூறினர். இவ்விழுமிய அருளொழுக்கத்தை நம்மவரிற் சிலர் கைநழுவ விட்டிருக்கின்றனர். நம் பழஞ்சரிதத்தில் வகுத்த சாதிமுறை நியாயங்கள் பலவற்றுள் "ஜீவவதையான வியாபாரங்கள் செய்கிறதில்லை" என்பது மொன்று. இதனால் வியாபார நிஷேதந்தானேயன்றி உண்ணல் கூடாதென்பதின்றேயெனின்: நம்மவரிடத்துப் புலாலுண்ணல் அக்காலத்தின்மையானும், சமயாசாரம் இடந்தராமையான் அதனையெதிர்காலத்திற் கொள்ளற்கு ஒருப்படாரெனுந்துணிவானும், வியாபார நிமித்தங் கோடல் ஒரு சமயம் நேரவுங்கூடும்; அதனை விலக்கலே யவசியமாகுமென்னுங் கருத்தானும் அங்ஙனம் எழுதினாரென்க. முன் இல்லாத இப்புலவுணவை நம்மவரிற் சிலர் பின் விரும்புதற்கேது என்னை யெனின்: இந்நாட்டில் நம்மவர் குடியேறிய பின்னர் இடையே சிலகாலம் புலாலுண்ணன்முதலிய நிஷேதாசாரமுடைய அநாகரிகமாக்கள் பழக்கத்தில் விருப்புடையரா யிருக்க நேர்ந்தமையான் அவர் வழக்கங்கள் நம்மவரையும் பற்றி யிருக்கலாம். அதனாலேதான் பரமபதியாகிய சிவபெருமானை யன்றி வேறு தெய்வங்களை வழிபடுத லில்லாத நம்மக்களிற் சிலர் பிற்காலத்தில் அற்பபிரயோ

ஜனங்களைத் தரக்கூடிய காளி, கறுப்பன் முதலிய சிறு தெய்வ வழிபாட்டையுங் கைப்பற்றினர் போலும். “யாதொரு தெய்வங் கொண்டீரத் தெய்வமாகி யாங்கே, மாதொருபாகனார் தாம் வருவர்” என்றபடி அப்பரமபதி நாம் விரும்பிய உருவத்தைக் கொள்ளினும் பலனளிப்பதில் அவ்வவ்வுருவங்களுக்குத் தக்கபடி கொடுக்குமியல்பினராதலானும், நிரதிசய இன்பமாகிய மோக்ஷத்தைத் தரத் தக்க அவரது உண்மையுருவத்தை வழிபாடு செய்தற்கு யோக்கியதையுடையோர் அதனை யொழித்து அற்பப் பிரயோஜனத்தைத் தரத்தக்க வேற்றுருவங்களை வழிபடுதல் தக்கதன்றாதலானும், சைவர்களாகிய நமக்கு அவ்வழிபாடு அவசிய மின்றென்க. அரசசக்தியொன்று அரசன் முதல் சிறு சேவகன் வரையமைந்திருப்பினும் அரசனிடத்துப் பெறு நன்மை கீழதிகாரிகளிடத்துப் பெறுதற்குக் கூடாதவாறுபோல பரமேசுவரனுடைய சக்தி யெல்லாவுருவங்களினு நிறைந்திருப்பினும் சிவலிங்க முதலிய வழிபாட்டினாற் பெறும்பயன் வேற்றுருவங்களின் வழிபாட்டாற் பெறுதல்கூடாதென்க. இது கருதியே ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளும்

“ஸஹஸ்ரம் வர்தந்தே ஜகதி விபுதா꞉ க்ஷுத்ரபலதா ந மந்யே
ஸ்வப்நே வா தத³நுஸரணம் தத்க்ருதபலம் ஹரிப்ரஹ்மாதீநாமபி
நிகடபாஜாமஸுலபம் சிரம் யாசே ஶம்போ ஶிவ தவ பதாம்போஜ
பஜநம்”

என்று சிவானந்தலகரியிற் கூறியருளினர். இவ்விசாரத்தால் நம்மவரிற் சிலர் இடைக்காலத்தில் மேற்கொண்ட புலவுணவையும் சிறு தெய்வ வழிபாட்டையும் ஒழித்தல் வேண்டுமென்பது போதரும். ஒருவன் குழவிப்பருவத்தே தன் அவயவங்களில் மறைத்தற்குரியவைகளை மறைபாமையும், அறிவு முதிர்ந்த பின்னர் மறைத்துக் கோடலும் இயல்பாதலின் இதுவரை மேற்கொண்ட அவை யிற்றை யினி யொழித்தல் தகுமென்க.

(௧௨) பெண்கல்வி.

இனி, நம்பெண்மக்கள்விஷயமாக்கவனிக்கவேண்டியவைகளுஞ் சிலவுள. எல்லாக்கற்பிலக்கணங்களு நிரம்பப்பெற்ற நம் பெண்மக்

களுட் சிலர் நம் சமயாசாரப்படி கிருகத்திற் செய்யவேண்டிய நித்திய காரியங்களைச் செவ்வையாகச் செய்தலிற் சிறிது அசிரத்தை கொள்ளுகின்றனர். அதனையும், குணவகைகளின் மாறுபட்டிருப்பின் அவற்றையும் திருத்தலும் நித்திய ஒழுக்கங்களைக் கற்பித்து அவ்வழி நிறுத்தலும் அவரவர் புருடர்களுக்குரிய கடனாகும். இவற்றிற்கெல்லாம் நம் பெண்மக்களுங் கல்வியுடையராயிருப்பின் மிக நலமாகும். பண்டைக்காலத்தில் ஔவையார் பூதப்பாண்டியன் தேவியார், வரதுங்கராமபாண்டியன் தேவி முதலிய பெண்மக்கள் இலக்கிய இலக்கண வரம்புகண்ட பெரும் பண்டிதைகளாக விளங்கினரென்பது அன்னாரியற்றிய அருமை நூல்களானுஞ் செய்யுட்களானும் விளங்குகின்றது. பெண்மக்கள் கல்வியுடையவராயிருப்பின் நிலை பிறழ்ந்து கெடுவர் என்று கூறுவாருஞ்சிலருளர். கல்வியில்லாத பெண்கள் சிலர் முறைபிறழ்ந்து கெடுதற்கு அவர் கூறுங்காரணமென்னையோ? கல்வியுடையவராயிருப்பின் கூடியவரை தம் மதிப்பைப் பேணிக் கொள்வதிலவர் கருத்துச்செல்லு மென்பதிலையமின்று. பெண்கல்வி விடயமாக இக்காலத்து நாகரிக மக்கள் பலர் பல பத்திரிகைவாயிலாகவும் புத்தகவாயிலாகவும் வெளியிட்டு வருகின்றனராதலின், யானிதுவிஷயமாக விரிக்காது ஒன்று கூறி முடிக்கின்றேன். அஃதாவது நம் பெண்மக்களைச் சிறுபருவத்தில் தந்தைமார்களும் பின் அவரவர் புருடர்களும் கல்வியானும் பழக்கத்தானும் சமயாசார நியமத்திற் சிரத்தையுடையராகச் செய்வதேயாம்.

(௧௩) விவாகமுறை.

இனி, நம்மவர் விவாக முறையைப்பற்றிச்சில ஆராயவேண்டுதலவசியமாகின்றது. விவாகமாவது, பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம், சன்னியாசம் என்னு மூவகை நிலையினுள்ளாரும் அவரவரொழுக்கநெறிகளின் முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசிநோய் குளிர் முதலியவற்றான்வரும் இடையூறுவாராமல் உண்டியு மருந்தும் உறையுளு முதலியவுதவி அவ்வந்நெறியில் வழுவாமற் செலுத்தற்கும், பாதுகாப்பாரின்றித் துன்புறுவோர்க்கும் வறுமையாளர்க்கும் தென்புலத்தார்க்கும் முறையே களைகணாதற்கும், உணவு முதலிய கொடுத்தற்கும், நீர்க்கடன்முதலிய செய்தற்கும் உரித்தான இல்லற

த்தை நடாத்தற்கு ஒரு தலைவனும் தலைவியுங்கூடுங் கூட்டமாகும். இம்மணம் எட்டுவகைப்படுமென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இவற்றுள், சில மணம் உயர்ந்தவருணத்தாராலும் சில்மணம் இழிந்தவர்களாலுங்கோடற்பாலனவாம். இவற்றுட்பிராசாபத்தியமென்னு மணமே மகட்கொள்ளுவோரிடத்து கொடுப்போர் பரிசம் வாங்கலாமென்று விதிக்கின்றது. மற்றவை இங்ஙனம் விதித்தில. இனி, அப்பிராசாபத்திய விவாக விதியிற் கூறியாங்குப் பரிசம் வாங்குவதானல் எவ்வளவு வாங்கலாம்? அங்ஙனம் வாங்கிய வற்றை யென்செய்யலாமெனின்: வாங்கும் பரிசத்துக்கிரட்டி சேர்த்து தம் மகட்குக்கொடுத்துவிடல் வேண்டுமென்று அவ்விவாக விதி கூறுகின்றது. இதனை "அரிமதருண்கணுப்பிழையெய்துதற், குரியவன் கொடுத்த வொண்பொருளிரட்டி, திரிவின்றந்தை திண்ணிதிற் சேர்த்தி, யரியதன்கிளையோடமைவரக்கொடுத்தல், பிரிதலில்லாப் பிராசாபத்தியம்" என்னுஞ்சான்றோர் கூற்றானுமுணர்க. ஆனல் இதனினின்றும் நாம் உணர்க்கவேண்டியது, பெண்ணுக்குரிய சீர் முதலியவை கொடுத்தற்குப் போதிய பொருளில்லாதானொருவன், அதற்கு வேண்டிய அளவு முழுதும் வரனைச்சேர்ந்தாரிடத்து வாங்கிக்கொடுப்பினுங் குற்றமின்றென்பதேயாம். இங்ஙனமின்றி மிகுதியாகப்பொருளை வாங்கிக்கொண்டு பெண் கொடுத்தலும், அப்பொருளாற்றம் சீவனகாரியம் நடைபெறவிரும்புதலும் மிக்கபாவச்செயலாகுமென்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை

"ஶுல்கேந யே ப்ரயச்சந்தி ஸ்வஸுதாம் லோபமோஹிதா:।
ஆத்மவிக்ரயிண: பாபா மஹாகில்பிஷகாரகா:"

எனவரு மநுஸ்மிருதியானும், "பொருள்விழைந்தணங்கைக்கொடுத்தவன்றனக்கும் புகன்ற முற்குற்றமேயடுக்கும்" எனவரும் தமிழ்ச்செய்யுளானுமுணர்க. இவ்விலக்குச் செயல் நம்மவரிற் சிலரிடத்து சற்றுப் பெருகிவரத் தலைப்படுகின்றது. அறிவுடையோர் கூடியவரை இதனைச்சிந்தித்து நான்முறையையுங்குலப்பெருமையையும் போற்றுவாராக. இனி, நம்மவரிற் றக்கபொருளுடையாரிடத்து இச்செயலின்றெனினும் வேறொன்று அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டியதுளது. என்னெனில்: ஒரிளைஞனுக்கு அவன் வயசினுமேற்பட்ட

வயதையுடைய பெண்ணை மணம் புணர்த்துகின்றனர். இவ்விவாகம் மேற்கூறிய எண்வகை மணத்துள் விலக்கியவற்றின் பாற்படும். ஓரிளைஞன் தன்வயதின் மேற்பட்ட பெண்ணோடு கூடுவானாயின் அவற்குப் பல தீங்குகள் நேரிடுமென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இம்மட்டோ அவர்களுக்கு தேகதிடம் குறையுமென்றும் அற்பஆயுளையுடைய சந்ததி யுண்டாமென்றும் ஆயுர்வேதங் கூறுகின்றது. வதூவரர்களின் வயசினியமத்தைப்பற்றிய பண்டைக்கால வழக்கை நோக்கினாலிப்போது நமக்குச்சிறிதும் பொருத்தமாகத் தோற்றாது. ஆயினும் நான்கு வருடங்களாவது பெண்மகட்குப் புருடன் மூத்தவனாக இருத்தல்வேண்டும். இதனால்வருநன்மையையும் மணமக்களின் மிக்க சிறியபருவத்திற் செய்யப்படும் விவாகத்தினால் வருந்தீமைகளையும் நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்த பரோடாதேயத்தரசரும் திருவனந்தபுரத்து அரசரும் இது விஷயமாகச் சிலவிதிகளை யேற்படுத்தி அவை தந்தேயங்களிற் பரவச்செய்திருக்கின்றனர். மிக்க இளம்பருவத்தில் விவாகஞ் செய்தமையால் பல பெண்மக்கள் "மக்களிழந்தவிடும்பையினு மனையாளிழந்தவிடும்பையினும், மிக்கவிடும்பையோவாதவிதவையிடும்பை" என்று கூறியபடி வைதவ்வியம் அடைந்து துன்புறற்கேதுவாகுமென்பதும், தக்கபருவம் வந்துழிச்செய்தால் இவ்விடர் பெரும்பாலுநேராதென்பதும் அவர்கள் கருத்தாகும். இவ்விஷயங்களை நம்மனோருஞ்சிந்தித்தலவசியமாகும்.

(௧௪) விவாக முதலிய சடங்கு விதிகள்.

இனி, இவ்விவாக காலத்திற் செய்யப்படுங்கிரியைகளும் சிராத்தம் சஷ்டியப்த சாந்தி முதலிய கிரியைகளும் விதிப்படி நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. விதியாவது வைசிய தர்மத்திற்குரிய வைதிக விதியையன்று. அத்தருமாசரணை சிலகால முன்னர்க் கைவிடப்பட்டிருப்பதால் சற்சூத்திரர்க்குள்ள சிவாகம விதியையே நாம் கொள்ளவேண்டுமென்பது என் கருத்து. நாம் இப்பொழுது செய்யுஞ் சிராத்தக்கிரியை வைதிகமுறையுமின்றி ஆகமமுறையுமின்றிச் செய்விக்கும் புரோகிதர்களின் மனமுறையைப் பொறுத்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அது விஷயமாகச் சேகரிக்கும் பதார்த்தங்களும் செலவு செய்யும் பொருள்களும் அளவிற்கு மேற்பட்டவைகளே. எவ்வளவு

கொடுப்பினும் புண்ணியமுண்டென்பதில் ஐயமின்று. அங்ஙனங் கொடுக்கப்படுவனவற்றைக் கிரியையை யொழுங்குற நடத்திக்கொடுத்தால் மிகநன்றாகும். சஷ்டியப்த சாந்தியில் மிக்கப்பொருளைச் செலவுசெய்கின்றோம். அச்சாந்திக்குரிய சிவாகமபத்ததிகளிற் கூறப்படும் விதிகளைக்கவனித்தல் சிறிதுமின்று. அந்தணர்களெல்லாம் பதினைந்து கலசம் வைத்துக் கிரியை நடத்துகின்றனர். நம்மவர் சாந்தியில் அறுபதுக்குமேற் கலசங்கள் பரப்பப்படுகின்றன. அங்ஙனம் பரப்பும்படி விதித்த நூல் யாதெனவும், அந்நூலிற் கூறப்பட்ட அச்சாந்திக்குரிய பிறகிரியைகள் யாவெனவும் விசாரித்துச் செய்தனலம். இவ்வாராய்ச்சி நம்மனோரைப் பொறுத்ததேயன்றிப் புரோகிதர்களைப் பொறுத்ததன்று. ஒழுங்காகத் தெரிந்து செய்யவேண்டுமென்று புரோகிதர்களைத் தூண்டுவேமாயின் அவர்கள் கவனிப்பார்கள். இச்செயல்களை நம் சமயசாத்திர விதிப்படி திருத்திச் செய்துகொடல் நம்மவர் கடமையாகுமென்பதை ஞாபகப்படுத்துதற்கே யீண்டுச் சில கூறினேன்.

(௧௫) வியாபாரம்.

இனி, வியாபார விஷயமாகக் கவனிக்கவேண்டியவைகளுஞ் சிலவுள. முற்காலத்திற் பெரும்பாலும் பண்டமாற்றுதலானுஞ் சிறுபான்மை வட்டி வாங்குதலானும் நம்மவர் பொருளீட்டியதாகத் தெரிகின்றது. தற்காலத்திற் பெரும்பாலும் வட்டித் தொழிலேசெய்தலும் தத்தமக்குள்ள முதலளவிற்கு எவ்வளவோ மடங்கு அதிகமாகக் கடன்வாங்குதலும் மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். கடன்மிகுதியாக வாங்குதலான் நம்மவருட் சிலர்க்குச் சமீபகாலத்தினேர்ந்த துன்பத்தை நிதரிசனமாகத் தெரிந்திருக்கின்றோம். அறநூல்கள் வட்டித் தொழிலை முற்றிலுங்கூடாதென்று விலக்கவில்லை. ஆனால் சில நியமங்களைக் கூறுகின்றன. அவற்றைக்கைக்கொண்டு ஒழுகுதலினும் பண்டமாற்றுத் தொழிற் சாலைகளாற் பொருளீட்டல்தரும முறையாகவும் பொருட் பெருக்கத்திற் கேதுவாகவு மிருக்கும். இவ்விஷயங்களை நன்றாய்ந்து வியாபார நடத்து மேனாட்டார் நம்மினும் மிக்க பொருள் படைத்திருத்தலைக் காட்சியிற்றெரிந்திருக்கின்றோம். தொழிற்சாலை முதலியவற்றால் நமக்கு வட்டியினு

மிக்க பொருள் வருவாயும் பல ஏழைமக்கட்கு உய்யும் வழியும் உண்டாகின்றன. 'உலகத்துள்ளாரொவ்வொருவரும் தாம் செய்யும், ஒவ்வொரு காரியத்தினும் தம்பயனைக் கருதுதலோடு பிறர் பயனையுங் கருதவேண்டியது முக்கியமாகுமென்று முதுநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலின் இவ்விஷயத்தை ஆலோசித்து நடத்தல் மிக நலமாகும்.

(கசு) தருமங்கள்.

இனி, நம்மனோர் தருமங்களைப்பற்றிச் சில கூறுவேன். நம் வணிகமக்கள் செய்துவரும் தருமங்களுள் முக்கியமானவை, சிவாலயத் திருப்பணி, அன்னசத்திரம், வேதபாடசாலை, வடமொழி வித்தியாசாலை யென்பவைகளேயாம். இவற்றுள் வடமொழிக் கலாசாலையைப்பற்றி முன்னர்க் கூறியுள்ளேன். மற்றவைகளைச் சிறிதாராய்வேன். சிவாலயத்திருப்பணி, பதிபுண்ணியமாதலானும், நம் சமயத்தைப் பாதுகாத்தற்கும் உலகத்துள்ளார் பக்திநெறிப்படுதற்கும் உரியதாகலானும் நாம் செய்யவேண்டிய தருமங்களுள் மிகமேலான தருமமென்பதில் ஐயமின்று. ஆனல் அவ்வாலயதருமஞ் செய்தற்குரிய இடத்தைநோக்கி அளவோடு செய்தலே போதியதாகும். அங்ஙனமின்றி வணங்குவார் சிலரிருக்கும் ஊர்களில் இலக்ஷக்கணக்கான திரவியங்களைச் செலவிட்டுச்செய்தல் மிகைச்செயலேயாகும். பேரூர்க்குத் தக்கவாறு பெரும்பொருள் செலவிடல்கூடுமாயினும், சிற்றூர்க்குத் தக்கவாறு சுருக்கமான பொருளால் நீண்டநாள் நிலைபெறச் சுருக்க அளவிற் றிருக்கோயில் அமைத்தல் போதாதா? இதுவரை நம் வணிகமக்கள் செய்துவந்த இச்சிவாலய நிருமித்தல், திருநந்தனவனம்வைத்தல், பசுமடம் தாபித்தல் முதலிய எல்லாத் தருமங்களும் சைவசமயத்தில் நமக்கு இருக்கும் அன்பைக்காட்டும் அறிகுறிகளேயாகும். இனி யிக்காலத்திற்கேற்ற அறங்களையும் புதியமுறையிற் றொடங்கல் மிகநலமாம். அவற்றுள் நம்மவர் வசிக்கும் இந்நாட்டில் பலரும் நடத்தற்குரிய வழிகளைச் செவ்வைசெய்தல் மிக முக்கியமானதொன்றாகும். ஆனல் இப்புண்ணியம் பசுபுண்ணியமாதலின் பதிபுண்ணியத்திற் றாழ்ந்ததுதானேயெனின்; அப்பதி புண்ணியத்தைப் பயப்பித்தற்கு இது சாதனமாகலானும், திருக்குறளில் "ஒப்புரவறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் இது

முதலிய அறங்கள் மேலானவை யென்றும் செல்வமுடையா ரெல்லொருவருமேற்கொள்ளவேண்டுமென்றுங் கூறுதலானும் இக்காலத்துமேம்பட்டதாகத் தோன்றுதலானும் சிறப்புடைத்தென்க.

இனிச் சத்திரதருமம் நந்நாட்டினும் பிறஇடங்களினும் நம்மவரால் நன்கு நடைபெறுகின்றது. அது மிகமேலான தருமமாயினும் அந்தணர்களுக்கேயன்றி மற்றைச் சாதியார்க்கு அன்னமுதவல் கூடாதென்னும் விதி பொருத்தமானதன்று. துறவிகள், தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்கள் வயோதிகர் சிறுவர்களாகிய இவர்கள் எச்சாதியாராயினும் அன்னம் உதவற்கும் வழிப்போக்கர் தங்குதற்கும் உரிய இடமன்றோ சத்திரம்; இவ்வியல்களைவிட்டுப் பிராமணருள்ளே யொழுக்கந் தவறினவராயினும் செல்வராயினும் அவர்களுக்கு அன்னம் உதவலும், பிறவருணத்தா ரொ[ழு]க்கமுடையராயினும், வறியராயினும், அவர்களுக்கு உதவுதலி[ன்]மையும் பெரியதோர் குற்றமாம். வறியார்க்கொன் றீவதே [illegible] யென சாதியைக் குறியாது பொதுப்படக் கூறலு மீண்டு [illegible] பாலது. பலவாறு கூறுவதென்னை? இக்காலத்திற் சத்திர[illegible] அந்தணருள்ளே சிலர் தொழில்களைவிட்டும் கருமாநுட்டா[illegible] யிழந்தும் சோம்பராகின்றனர். ஆதலின், அதனை நடாத்[illegible] மேற்கூறியபடி யெல்லார்க்கும் இதம்பயக்கும் வண்ணம் [illegible] செய்வாராக.

இனி, நம்மவரிற் பெரும்பாலார் ஒருவர் ஒரு தருமத்தை[illegible]ய்தற்குத் தொடங்கினால் மற்றவர்களும் பயனை நோக்காது அதனையே தொடங்கக் கருதுவதல்லது காலநிலைக்கும் ஜனசௌகரியத்துக்குந் தக்கபடி வேறோரறத்தைச் செய்தற்குக் கருதுவதில்லை. அதனாலேதான் மனிதர்க்கு இன்றியமையாத மருத்துவசாலை இந்நாட்டில் நம்மவரா னிலைபெற்றதாக ஒன்றேனுமின்று. நம் வணிகமக்கள் வசிக்கும் நகரங்களுட் சற்றுப் பெரிய ஊர்களிலெல்லாம் நோயாளிகளுக்குப் பணம் வாங்குதலின்றி வைத்தியஞ் செய்யும்ப[டி] வைத்தியசாலை தாபித்தல், பிணிநிலை தெரியாது மருத்துவஞ் செய்யக்கிளம்பும் போலிவைத்தியர் மிகுந்த இக்காலத்தில் பெரியதோரறமாகும். இத்தருமத்தின் மேனாட்டார் மிக்க விருப்பமுள்ளவ

ரென்பது பல சரித்திரங்களானும் அநுபவத்தானும் அறிந்திருக்கின்றோம். "நோயிலா வாழ்வினால் வாழவேண்டும்" என்று ஸ்ரீஇராமலிங்க சுவாமிகள் கூறியபடி இந்நாட்டு ஏழைச்-சகோதரர்கள் நோயிலாவாழ்க்கை பெறுதற்கு இவ்வைத்தியசாலை நம் நகரங்களிலடுத்தடுத்து இருப்பின், எவ்வளவு உபகாரமாகும்! இதுவரை இத்தருமத்தில் நம்மக்கள் கவனஞ் சிறிதுஞ் செல்லாமலிருந்தது வியப்பே! எவ்வகை யறங்களையுந் தவறாமற் செய்யும் எண்ணமுடைய நம்மவர்கள் இத்தருமகாரியத்தை யேன்பிறருக்கு விடல்வேண்டும்? இப்பக்கத்துள்ள மற்றையோரினும் வணிகமக்கள் விசேடமான தருமசிந்தையுடையராயிருப்பவும், இக்குறைகளை யென்நம்மிடத்துக் கூறவேண்டுமெனின்? "ஊருணிநீர் நிறைந்தற்றேயுலகவாம், பேரறிவாளன்றிரு" என்று திருக்குறள் கூறியபடி எல்லார்க்கும் இதம் பயக்கும் எல்லா நல்லறங்களையும் இடைவிடாது செய்தற்கேற்ற பெருங்குணமும் பெருஞ்செல்வமுமுடைய நம்மவரா லித்திருத்தங் கேட்கப்படின் பயனாமேயன்றி நீரின்மையும் இறங்குதுறையுமில்லாத வெறுங்கிணறுபோன்ற பிறர் கேட்டமையானும் கேளாமையானும் வருவதோர் பயனின்றென்க.

(௧௭) வேதாகம பாடசாலைகள்.

இனி வேத பாடசாலையைப்பற்றிச் சிறிது நினைப்போம். இத்தென்னாட்டில் நம் சமயம் விருத்தியாதற்கு "வேதநெறி தழைத்தோங்கமிகு சைவத்துறை விளங்க" என்று அருண்மொழித் தேவரருளியாங்கு வேதங்களையுஞ் சிவாகமங்களையும் விருத்தி செய்தனங்கடமையே. வேதமுஞ் சிவாகமமும் ஒரு பொருளனவே. சிவபெருமான் பெருமையும், சீவர்களினியலும், அப்பெருமானை அவ்வான்மாக்களடைதற்குத் தடையாகவுள்ள மலங்களின்றன்மையும், ஆன்மாக்கள் அம்மல சத்தியைக்கெடுத்துப் பரமசிவனை யடைதற்குரிய உபாயங்களும் அப்பரமபதியோடு இரண்டறக்கலந்து அநுபவிக்கும் பேரின்ப நிலையும் பிறவும் வேதத்திற்பொது வகையாகவுஞ் சிவாகமத்திற் சிறப்பு வகையாகவும் விளங்க அவ்விரு முதனூல்களையும் பரமசிவனே யருளிச்செய்தனர். வேதம் பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் சிவாகமம் அதனையங்ஙனமாக வொட்டாது

தெளித்துரைக்கும் பாடியமும் போலச் சிவபிரானலருளிச் செய்யப் பட்டன வென்பர் பெரியோர். இவ்வேத சிவாகமங்களுக்குப் பே[illegible] மின்மையை

> "வயந்து வேதஶிவாகமயோர்பேதம் ந பஶ்யாமஃ
> வேதோऽபி ஶிவாகமஃ।"

என்று வேதாந்த சூத்திர மெய்ப்பொருள்கண்ட ஸ்ரீ நீலகண்டசிவா சாரியரும்

> "வேதமொடாகம மெய்யாமிறைவனூல்,
> ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென்றுன்னுக
> நாதனுரையிவை நாடிலிரண்டந்தம்,
> பேதம தென்பர் பெரியோர்க்கபேதமே"

என்று திருமூல தேவருந்திருவாய் மலர்ந்தருளி[illegible] ணுணர்க. இங்ஙனம் அபேதார்த்த முதனூல்களான [illegible] கமங்க ளிரண்டினையும் பரிபாலித்தனங் கடமையாயிருப்[illegible] பாடசாலைகளை யொவ்வொரூரிலும் இரண்டு மூன்று [illegible] செய்தற்கும், ஆகம பாடசாலை யிரண்டிற்குமேல் நந்[illegible] ட்டியில்லாமற் செய்தற்கும், என்ன நியாயமுளதோ? "ஆ[illegible] நின்றண்ணிப்பானருள் வாழ்க" என்று ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளியவாறு சிவபிரான் சிவ[illegible] வாகவுள்ளாராதலின் அவ்வாகம பரிபாலனம் சிவபூசைப் [illegible] த்தருமென்பதி லென்னை கொலையம்! வேதபாடசாலை நந்நாட்டி[illegible] வ்வளவுள்ளனவோ அவ்வளவு ஆகமபாடசாலை யிருந்தாலன்றோ [illegible] சமயம் விருத்திபடையும். வேதபாடசாலைகளை நியமித்தற்கு நம்மவரையன்றிப்பிறரும் பலருளர். ஆகமங்களைப்பேணுவார் நம்மையன்றிச் சிலரேனும் இருப்பாரென்பது சந்தேகமே. சமீபகாலத்தி[illegible] தேவி கோட்டையிலுள்ள சிவதரும பரிபாலகராகிய நம் வைசியப்[illegible] கள் சிலர் சிவாகம பரிபாலன நிமித்தம் பொருள்தொகுத்து வைத் திருக்குஞ் செய்தி, சைவமக்கட்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சி விளைவிப் தாகும். ஆனால் அவ்வாகமங்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப்பூஜிக்கவேண்டுமென்பது, அவர்கள் கருத்து. அது மிக நல்லதாயினும்

சிறிது சிறிதாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி வருதலே பரிபாலனஞ்செய்வதாகும். சிவாகமம் பரிபக்குவர்க்கன்றி யளித்தல் தகாதெனின், வேதங்களும் உபநிடதங்களும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் பிறவும் அச்சின் வாயிலாக வெளிப்பட்ட இக்காலத்தில் அதுபொருந்தாதென்க. பரிபக்குவரல்லாதார் குருவின் முகமாகப் பெறுதலே கூடாது. அச்சுப்புத்தக வாயிலாகப்பார்த்தல் குற்றமின்றென்பது பல அறிஞர் துணிவு.

(௧௮) தேவார பாடசாலை.

இனித் தமிழ் மறையாகிய தேவாராதி யருட்பாக்களையோதுதற்குரிய தேவாரபாடசாலைகள் தாபித்தலும் அவசியமாகும். தேவார திருவாசகங்களாற் சமயாசாரியர் செய்தருளிய அற்புத அருட்செயல்களும் பிறவும் பெரிய புராண வாயிலாக நன்குணர்ந்த உங்களுக்கு யான் கூறவேண்டியதென்னை? வேதாரணிய க்ஷேத்திரத்தில் ஆரியவேதங்களான் மூடப்பட்ட கதவு தேவாரத்தாற் றிறக்கப்படுமாயின் தேவாரங்கள் தமிழ்மறையென்பதில் ஐயம் யாதுளது? வேதநெறி தழைத்தோங்க" என்பதற்கிலக்காக இத்தமிழ் மறைகளையும் ஓம்பல் நமது கடனே.

(௧௯) ஒற்றுமை.

என்னருமைச் சகோதரமணிகளே! யான் இத்துணையுங் கூறிவந்த எல்லாவற்றையுஞ் சீர்செய்து கோடற்கு ஒருகாரிய முக்கியமாகவுள்ளது. அது கைவரப்பெற்றாலெல்லாஞ் செவ்வையாகும். அது தான் யாதெனின் ஒற்றுமை யென்பதே. சிறியேனாகிய யான் கூறிவந்த சீர் திருத்தங்களுள் ஒவ்வாதன சிலவுளவாயின் அவற்றைத் திருத்தித்தர யான் கேட்டலும், அதற்கு நீயிர் அன்புடன் உடன்பட்டு அங்ஙனமே செய்தலும் ஒற்றுமைக்கு அங்கங்களாகும். இங்ஙனமின்றி யான் எழுதியவற்றையே சாதிக்கவேண்டுதலும் நீயிர் இவனொரு சிறுவன் கூறுதலையாமேன் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கலாம் விளைக்கக் கருதலும், ஒற்றுமை யின்மைக்கு அங்கங்களாகும். இவை போலவே யெவ்விஷயத்திலுங் கொள்க. இவ்வருமையாகிய ஒற்றுமை மணியை யெந்தத்தேயம் பெற்றிருக்

கின்றதோ, அதுவே திகந்தம்வரை தன் இசையொளியைப் பரப்பும். நாமெல்லாம் விகற்பமின்றிச் செய்யவேண்டியவைகளை விடாது தொடங்குவோமாயின், கூடியவிரைவில் நம் எண்ணம் திருவருளால் நிறைவேறுமென்பதில் ஐயமின்று. "எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார், திண்ணியராகப்பெறின்" என்னும்பொதுமறையையுஞ்சிந்தித்து நோக்குக.

இவ்வியாசத்துட் கூறியவைகளையும் இன்னும் நம்மவர்க்கின்றியமையாத பிறவற்றையும் நாமெல்லாரும் மொருங்கு கூடிச்சூழ்ந்து செய்தற்குரித்தாக ஒருகாரியம் செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணம் என் உள்ளத்திற் பலநாளாகக் குடிகொண்டுள்ளது. அதனை வெளியிடுவதற்கு இதுவே தக்க சமயமென்றெண்ணுகின்றேன்.

(௨௦) மகாசபை.

என்னையெனின், குன்றக்குடி, கானாடுகாத்தான், தேவகோட்டை, காரைக்குடி ஆகிய இப்பெருநகரங்களுள் ஒன்றில் நம்மவர் மக்கட்கெல்லாம் பொதுவாக "வைசியமகாசபை" என்னும் பெயரால் ஒரு சபை தாபித்தல்வேண்டுமென்பதூஉம், அச்சபையின் அங்கங்களாக வித்தியாசாலை, புத்தகசாலை முதலியன நிறுவுதல் வேண்டுமென்பதூஉம், அவ்வித்தியாசாலையில் தமிழ் வடமொழி ஆங்கிலம் இப்பாஷைகளை வருமாணாக்கர்களுக்கு உண்டி உடை கொடுத்துக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், நாவன்மைமிக்க உபந்நியாசகர் சிலரை மாத வேதனமுதவி உபந்நியாசகராக நியமனஞ் செய்து அவர்களைக்கொண்டு அச்சபையிலும், ஜனக்கூட்டமிகுந்த எதுவான உற்சவம் முதலிய விசேடமுள்ள நம் நகரங்களிலும் கடவுட்பக்தி, கல்வி, சமயாசாரமுதலிய பலவிஷயங்களை யுபந்நியாசிக்கச்செய்யவேண்டுமென்பதூஉம், அக்கழகத்தைத் தலைமையாகக் கொண்டு வேறு நம் நகரங்களிலுள்ள கலாசாலைகளையும் சபைகளையும் கிளைகளாக அமைத்து அக்கிளைக்கலாசாலைகளிற் கற்குமாணவர்களை ஆண்டுதோறும்பரீக்ஷித்துப் பரிசுகொடுத்தல்வேண்டுமென்பதூஉம், கிளைச்சபையார் விரும்பும்பொழுது மகாசபையினின்றும் உபந்நியாசகர்களையனுப்பி யுபந்நியாசஞ் செய்வித்தல்வேண்டு மென்பதூஉம் பிறவுமாம். இவற்றிற்கெல்லா மூலதன மிகுதியாக வேண்டும்.

சிவாகமங்களை வெளிப்படுத்தற்குரிய வேலைகளும் அம்மகாசபையிலே செய்யலாம். கூடுமாயின் பத்திரிகையொன்று அச்சபையினின்று வெளிப்படுத்தலாம். இன்னும் அப்போதப்போது பயனுடையவாக்கருதப்படுங் காரியங்களையுஞ் செய்யலாம். இவ்விஷயமாக நம் நண்பர்களுள்ளத்திற் சிவபெருமான் விருப்பத்தையுண்டாக்குவராயின், அவர்கள் செய்யும் பணியை இயன்றவரை செய்தற்கு யானுங் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேனென்பதையுந் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் விரைவிற் திருவருள் புரிவாராக.

(உக) முடிவுரை.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், வணிக மக்களாகிய நம்மவர் மேற்கொள்ளவேண்டிய திருத்தங்களுண் முதலில், எல்லாவற்றிற்குந் துணைக்கருவியான கல்வியை முறையாகக் கற்றல் வேண்டுமென்பதூஉம், அங்ஙனங்கல்லாமையான் வரும் ஏதங்களின்னவை யென்பதூஉம், முறையாகச் சிலநாட் கற்பினும் அதனானலம்பலவுண்டாமென்பதூஉம், அங்ஙனங்கற்கப்படுமொழிகளுண் முதலினமக்குரிய இயற்கைமொழியாகிய தமிழையே கற்றல் வேண்டுமென்பதூஉம், அவ்வந்நிலத்து மக்கட்குரிய இயற்கைமொழிகளின் இலக்கணங்களின்னவா மென்பதூஉம், நம்மனோர்க்குரிய செந்தமிழ் மொழியின் பெருமைகளளப்பரியவாமென்பதூஉம், அதனை யிளமையிற் கற்றலவசிய மென்பதூஉம், நம்மவர் கல்வி நிலைசிறிது குறைவுடையதாகக் காணப்படுதலான் விரைவிலக்குறையையொழித்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், அதற்குபாயம் நம் நகரங்களிலெல்லாங் கல்விச்சாலை நிறுவுதலேயாமென்பதூஉம், அக்கலாசாலைகளை யின்னவாறு நடத்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், அதற்குப்பொருள் கொடுப்போர் பெறும் புண்ணியம் பெரிதாமென்பதூஉம், அக்கலாசாலைகளில் ஆங்கில மொழி வடமொழிகளையுங் கற்பித்தலவசிய மென்பதூஉம், அவற்றால் விளைவு நன்மைகளின்னவை யென்பதூஉம், வடமொழியை நாங்கற்பதற்கு ஏது இன்னதென்பதூஉம். நம்மவர் நிறுவிய வடமொழிக்கலாசாலைகளை யின்னவிதம் நடத்தல்வேண்டுமென்பதூஉம், கலாசாலைகளோடு நம் ஊர்களுட் சிற்சில முக்கிய நகரங்களிற் சபை

தாபித்தலவசியமென்பதூஉம். நம் சமயமாகிய சைவத்தின்மாட்சிகளின்னவென்பதூஉம், நம் முன்னோரெல்லாம் இச்சைவசமய ஒழுக்கத்தையே பற்றி நின்றவரென்பதூஉம், சைவர்களுக்குரிய இலக்கணங்களுள் உயிர்போன்றது பஞ்சாக்கரஜபமென்பதூஉம், மிக்கமகிமையுடைய அப்பஞ்சாக்கரத்தைஜபித்தற்குரிய அதிகாரிகள் சிவதீக்ஷையுடையாரென்பதூஉம், அத்தீக்ஷையின் மகிமைகள் இலக்கணங்களின்னவென்பதூஉம், அதனைச்செய்தற்குரிய ஆசிரியரின்ன இலக்கணமுடைவராயிருத்தல்வேண்டுமென்பதூஉம், அதனை ஒவ்வொருவரும் இன்ன காலத்தில் இன்னவிதமாகச் செய்துகோடல் வேண்டுமென்பதூஉம், இவ்விஷயத்தில் நங்கவனமிகவிரைவிற் செலுத்தப்படல் வேண்டுமென்பதூஉம், நம் சமயாசாரத்திற்குரித்தல்லாத புலவுணவைச் சிலர் இடையே கைப்பற்றியதற்குக் காரணம் இன்னதென்பதூஉம், சிவவழிபாடேயன்றிச் சிறுதெய்வவணக்கம் அவசியமின்றென்பதூஉம், நம்மவர் விவாக முறையிற்றிருந்த வேண்டிவையின்னவென்பதூஉம், விவாகம், சிராத்தம், சஷ்டியப்த சாந்திமுதலியவற்றின் கிரியைகள் செவ்வையாக நடைபெறவில்லை யென்பதூஉம், அவற்றைத் திருத்திக்கோடலவசியமென்பதூஉம், வியாபாரவிஷயத்திற் கவனிக்கவேண்டியவை இன்னவென்பதூஉம், நம்மவரிதுவரை செய்து வந்த தருமகாரியங்களிற் சிலவற்றைக் காலத்துக்கேற்றவாறு திருத்தி நடத்தவேண்டுமென்பதூஉம்; வைத்தியசாலைதாபித்தல், நடத்தற்குரிய நெறிகளைச் சீர்ப்படுத்தல் முதலிய அறங்கள் இந்நாட்டிலிப்பொழுது செய்யத்தக்கவைகளாமென்பதூஉம், நம்மவர் நிறுவிய வேதபாடசாலைகளெவ்வளவோ அவ்வளவு சிவாகமபாடசாலைகள் நிலைபெறச் செய்யவேண்டுமென்பதூஉம், சிவாகமப்பெருமை செப்பற்கரியதென்பதூஉம், தமிழ் மறையாகிய தேவாரபாடசாலைகளின்னுந்தாபித்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், இத்துணைக்காரியங்களையுஞ் செய்தற்குரிய சிறந்த சாதனமாகிய ஒற்றுமைக்குணத்தை யாவருமுடையராயிருத்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், நம்வணிகர்கட்கெல்லாம் பொதுவாக ஒரு மகாசபை தலைநகரினிலைபெறச்செய்தல் மிக நலமென்பதூஉம், பிறவும் ஒருவாறாக விளக்கப்பட்ட பொருள்களாம்.

உ

பிழையுந் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	7	சொல்	சொல்லெனுஞ்சொல்
5	21	*இத்	இத்தமிழ்
,,	23	*தமிழ்யாயினும்	யாயினும்
10	24	ஆங்கிலம்	(4) ஆங்கிலம்
11	17	வடமொழி.	5) வடமொழி
13	9	வடமொழுயில்	வடமொழியில்
,,	11	வகுபார்	வகுப்பர்
,,	17	நம்முன்னோர்	நம்மனோர்
,,	23	திருத்தாலானும்	திருத்தலானும்
14	20	விதிக்கின்றனரே	விதித்திருக்கின்றனரே
,,	31	எக்காரித்தையுஞ்	எக்காரியத்தையுஞ்
15	1	o(5) சபைகள்	(6) சபைகள்
,,	18	சொலவல்லன்	சொலல்வல்லன்
27	29	புரணமுங்	புராணமுங்
[illegible]	18	[illegible]	[illegible]
[illegible]	15	ேண்டியது	வேண்டியது
[illegible]	5	வெளிடைவி	வெளிடாவி
42	14	வேண்டிவை	வேண்டியவை

* இவை சில பிரதிகளின்மாத்திரம் உள்ளன.

இதன் பின்னுள்ளவைகளி லொவ்வோரெண் கூட்டிக்கொள்க.